

GLAS

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Predsednik Maliya Modibo Keita na poti skozi Kranj

Prisrčen pozdrav na odprti cesti

KRANJ, 20. junija - Gorenjska je danes popoldan sprejela Modibo Keita, velikega državnika iz mlade afriške države, predsednika Republike Mali. Vzdušje je bilo odlično, od Medvoda do Bleda, je uglednega gosta pričakala in sprejela množica ljudstva, ki v tem državnem obisku vidi težnjo za sodelovanjem z narodi vsega sveta, ne glede na zemljepisne razdalje, barvo kože in družbeno ureditev. Ko smo pozdravljali visokega gosta iz prijateljske afriške države, smo se spomnili vseh zaslug, ki jih ima Modibo Keita v zgodovinskem gibanju afriških držav za samostojnostjo in neodvisnostjo.

Okrog 17.45 je kolona avtomobilov prispela v Kranj. Glavna cesta je bila lepo okrašena z maljskimi in našimi državnimi zastavami. Ob pločnikih so se zbrali številni Kranjčani, ki so visokega gosta hoteli pozdraviti na ulicah svojega mesta. V odprtem avto-

mobilu se je Modibo Keita v spremstvu predsednika Ljudske skupščine LRS, tovariša Mihe Marinka pripeljal v precej hitri vozniki skozi Kranj, kjer mu je občinstvo priredilo spontan in topel sprejem. Ugledni državnik je iz odprtega avtomobila odpozdravljal množico z mahanjem roke. Za njim so prihajali številni avtomobili s spremstvom in visokimi gosti iz Republike Mali. Ob cesti na Bled so se povsod zatekli ljudje, ki so želeli izreči visokim gostom iz te oddaljene afriške države dobrodošlico.

Jutri dopoldne si bo visoki gost ogledal blejski grad in bližnjo okolico Bleda. Okrog desetih pa se bo skozi Kranj vračal proti Ljubljani.

SPREJEM NA BLEDU

Bled, 20. junija - (Po telefonu) Točno ob 18. uri je danes prispela kolona s predsednikom republike maršalom Titom in visokim go-

stom Modibom Keitom, predsednikom republike Mali, na Bled. Na križišču poleg jezera in vzdolž Ljubljanske ceste je visoke goste pričakalo veliko število Blejčanov ter domačin in tujih turistov, ki se zadržujejo te dni na Bledu.

Zvečer sta oba predsednika s spremstvom prisostvovala velikemu ognjemetu z gradu in blejskega otoka; v villi Bled pa je predsednik republike maršal Tito priredil za goste slovesen sprejem s kulturnim sporedom.

Na poti na Bled se predsednika Maliya Modibo Keita z navdušenjem pozdravljali tudi Kranjčani

Kaj je ugotovila komisija o stanju gradbenih delavcev

Več čuta za družbeno odgovornost

REŠITEV JE TREBA ISKATI V SAMOUPRAVNIH ORGANIH, ZLASTI PA V DRUŽBENIH IN POLITIČNIH ORGANIZACIJAH — RAZPRAVE PRED OKRAJNIM SINDIKALNIM SVETOM IN OKRAJNIM KOMITEJEM ZK

Na okrajni konferenci Zveze komunistov pred meseci so ugotovili, da se v kolektivih gradbene stroke ne uveljavlja delavsko upravljanje kot v kolektivih drugih dejavnosti. Zatem je stvarno stanje raziskala posebna komisija, ki je obiskala 13 gradbenih podjetij in gradbišč. Na osnovi poročila te komisije bo okrajni komitej ZK o tem problemu razpravljal v sredo, 21. junija. Okrajni sindikalni svet pa je že v ponedeljek, 19. junija, skupno s predsedniki občinskih sindikalnih svetov zavzel določena stališča.

V resnici gre za stvari, ki jih je ugotovila že omenjena konferenca ZK. Komisija v svojem poročilu ugotavlja, da so delavci gradbene stroke dokaj ločeni od ostalega življenja v kraju, kjer oni delajo in živijo. Njihova naselja so v glavnem na periferijah.

V sobah oziroma barakah nimajo nekateri delavci niti osnovne opreme. Tako so si delavci gradbenega podjetja »Gorenje« v Radovljici morali sami narediti zasilne omare iz odpadnih desk. Precej teh delavcev leži na slamarih, kar je še posebno spričo nedruga in nezadostnega čiščenja ponekod nevarno. Nikjer nimajo ti delavci potrebnih prostorov za razvedrilo. Zato se v njihovih sobah oziroma spalnicah uveljavlja igranje kart, hazardne igre in podobno. Tak način življenja pa je posamezne delavce že privedel v razne neprijetnosti za njih in okolico in nekajkrat je moralo o tem spregovoriti celo sodišče.

NE HODITE K ZDRAVNIKU!
Tako je stanje teh delavcev ob njihovem prostem času — izven podjetja. Prav nič bolje pa ni v

kolektivih. Delavsko upravljanje je dokaj šibko. O sprejemanju in odpuščanju delavcev skoro nikjer ne razpravljajo postavljene komisije in je vse odvisno od »volje in iniciativ« posameznih uslužbencev. Ponekod se je uveljavila praksa, da o sprejemu odloča posameznik na osnovi zdravstvene knjižice. Kdor je večkrat hodil okrog zdravnikov ni zaželen.

Pri tem pa so dokaj šibke tudi sindikalne organizacije in celo organizacije zveze komunistov, dasi bi bilo od njih največ pričakovati. Gradbeništvu nosi še zmeraj sezonski pečat in se večina delavcev vsako leto menja. To pa povzroča določene težave v usposabljanju in vključevanju delavcev v samoupravne organe in druge organizacije. Na primer, v organizacijah ZSK, ki bi morale biti glavni poborniki za odkrivanje in odpravljanje raznih slabosti in težav, je premalo delavcev iz neposredne proizvodnje, ki na svojih kožah občutijo te težave. Prevladuje beseda uslužbencev iz strokovnih služb. Tako je tam prišlo do razprav in sklepov za razne izlete, ekskurzije na račun kolektiva, kar so želeli in tudi izkoriščali pretežno le slednji. Premalo pa je razprav o stanju in potrebah delavcev. V enem primeru je bilo celo ugotovljeno, da se delavci na takih sestankih niso upali načeti problemov, ki niso bili vsi operativnim uslužbencem podjetja.

Pri vsem tem gre v glavnem za družbeno odgovornost v odnosu do teh delavcev. V operativnih vodstvih teh podjetij vse preradi govorijo o materialnem stanju teh delavcev, o njihovih osebnih dohodkih in posameznih slabostih. Premalo čuta pa je za probleme, ki se ob tem kopičijo in zadržujejo delavce, da bi oni kot uprav-

ljavci, kot enakopravni člani današnje družbe vodili politiko določenega podjetja in socialistične skupnosti, da bi se oni vključevali v neposredni družbeni proces okolice, v kateri delajo in živijo. Današnje življenjske razmere, vključujoč sem tudi stanovanje, menze in druge okoliščine, pa jih v to ne vodijo. A prav do teh slabosti je treba več čuta odgovornosti.

K. M.

Glasilo KO SZDL Plavž

Jesenice — Na zadnji seji Krajevnega odbora SZDL Plavž so ugotavljali, da bi morda potrebovali lastno glasilo, ki bi seznanjalo prebivalce s problemi terena, posebno sedaj, ko mislijo v kratkem začeti z večjimi prostovoljnimi akcijami. Glasilo naj bi izhajalo najmanj enkrat mesečno. Člani odbora bodo o tem še enkrat razpravljali in se šele po tehtnem preudarku odločili za izdajanje glasila.

Presežen operativni proizvodni načrt

V maju bi morali po operativnem proizvodnem načrtu izdelati v tovarni Planika v Kranju 126 tisoč 50 parov čevljev. Prizadevali delavci pa so načrt presegli za 4,51 odstotka in izdelali 131.745 parov čevljev. Tudi kvaliteta dela se je izboljšala. Izdelali so le 1,24 odstotka defektnega blaga.

V juniju morajo izdelati 103.540 parov čevljev, torej manj kot v maju. To pa zato, ker je junij že mesec dopustov in je bilo treba operativni proizvodni načrt znižati.

OBRAZI IN POJAVI

Živio šolska reforma!

»To je pa res perfektno!« so vsi opreke govorili učenci v višjem razredu osnovne šole, ko jim je razredničarka povedala, da jim nova šolska reforma omogoča, da z dvema nezadostnima ocenama lahko napredujejo v višji razred.

Kar pomirilo se niso mogli od samega navdušenja in tako niso opazili, da njihova razredničarka niti ni tako navdušena. (Sicer pa do sedaj še nisem slišala, da bi bil katerikoli prosvetni delavec nad tem navdušen, pa vsekakor tega še marsikdo ni opazil.)

Ko je Polonina mama zvedela za novi zakon, ni rekla, da je to perfektno ampak, da je krasn, ker je bila o času njenega šolanja ta beseda v modi. Očeta pa je pripomnil: »To pa ni skabo« in mislil na to, da bo pridobil več počitnic.

mir, ker Polone ne bo treba pri-
ganjati k učenju.

In ker o tej družini verjamejo v to, da se dobri učenci v življenju ne znajdejo in od Polone zahtevajo le to, da gre vsako leto v višji razred (kar bi sicer rekli sosede!), so se prav rada otresli skrbi za šolo in se le od časa do časa spomnili na krasn (perfektno) šolsko reformo. Se za roditeljske sestanke jim je zmanjkalo časa.

Lansko šolsko leto je Polona »zadelala« 6. razred osnovne šole z nezadostno oceno iz nemškega jezika in matematike. Razredničarka ji je resno priporočila, da naj med počitnicami ne pozabi na učenje, ker ji bo sicer uspeh v 7. razredu močno ogrožen. Novi zakon določa namreč tudi to, da naveden učenec ne sme imeti dve leti zapored negativno oceno iz istega predmeta.

Sicer ne bi mogla trditi, da je bila Polona na svoje spričevalo ponosna, prav veliko pa ji ni škodovalo pri prijetnem počitniškem razpoloženju. Mama in očka sta

rekla, da je še dobro, da je bil prav letos uveden novi zakon, da pa bodo za vsak slučaj le poiskali inštruktorja.

Inštruktorja niso našli, morda to niti ni tako važno in je pomembnejše to, da se niti v letošnjem šolskem letu Polonini starši za bčerkini šolski uspehi niso zanimali. Pred dnevi so učitelji zaključevali ocene in Polona je spet dobila enojki iz nemščine in matematike. Toda — letos brez napredovanja in brez možnosti opravljanja popravnih izpitov.

Le nekaj dni pred redovalno konferenco je mama prihitela v šolo: »Kaj, padla bo! Šaj to je nemogoče, toliko se učil! Vsaj še enkrat jo vprašajte!«

Tudi številne negativne ocene, ki jih je lahko videla v redovalnici pri bčerkinem imenu in zaradi katerih je razredničarka trdila, da bi bilo ponovno sprazevanje popolnoma brez pomena, je niso moglo prepričati.

Jezna je zapustila šolsko poslopje in že nekaj dni vsem pripoveduje, kako veliko krivico so storili njeni Poloni: »Pomislite, miso je hoteli še enkrat vprašati, pa toliko se je učila!«

M. Sosič

Delo stanovanjske skupnosti na Javorniku Pomanjkanje prostorov

Pred letom dni so tudi za naselja Javornik, Koroška Bela, Potoki in Javorniški rovt ustanovili stanovanjsko skupnost. Ena izmed glavnih nalog stanovanjske skupnosti je, da skrbi za napredek komunalnih in socialnih dejavnosti in da razbremenjuje delavko-mater pri njenem družinskem delu. Pri stanovanjski skupnosti Javornik so ustanovili tudi poravnalni svet, ki se je s svojim delom že dokaj uveljavil.

V okviru stanovanjske skupnosti Javornik poslujejo tudi trije servisi. Že dolgo časa so pogrešali radioelektrični servis, saj je malo hiš oziroma družin na tem področju, ki ne bi imele radijskega ali televizijskega sprejemnika. Število teh aparatov pa tudi stalno larašča.

Na področju omenjene stanovanjske skupnosti je tudi mnogo stanovanjskih objektov in zato tudi hišnih svetov. Razumljivo je, da ti sveti potrebujejo izdatno pomoč pri vodenju finančnih in drugih poslov. Zato so se odločili, da bodo ustavili poseben finančni servis, ki bo pomagal in svetoval članom hišnih svetov in se posebej njihovim blaginjam.

Razen teh dveh servisov imajo tudi plesarskega, katerega se lahko prebivalci neomejeno poslužujejo. Potrebe pa narekujejo, da bo morala stanovanjska skupnost ustanoviti tudi še kakšno drugo servise. V servisih delavci in uslužbenci niso stalno zaposleni, pač pa opravijo svoja dela po rednem delovnem času.

Na zadnji seji upravnega odbora so zelo živahno razpravljali tudi o novi nalogi, ki jo bo imela stanovanjski skupnost pri varstveni vzgoji otrok. Otroški vrtec, ki je bil doslej v okviru osemletke na Koroški Beli, bo v prihodnje posloval pri stanovanjski skupnosti Javornik. Vendar za otroški vrtec primanjkuje prostorov, za-

to so se člani upravnega odbora na zadnji seji po daljši in živahni razpravi odločili, da bodo predlagali občinskemu ljudskemu odboru Jesenice odkup Mulejeve hiše na Javorniku. Tu so sedaj gostinjski prostori, ki pa bi jih z manjšim popravilom preuredili v otroški vrtec.

Pohod planincev na Poljane

Prehodili so že nad 100 km

KOKRA, 20. junija - V soboto dopoldne je iz Kamnika krenila skupina 18 planincev in tabornikov na partizansko kurirsko pot, ki jih bo vodila na Poljane, kjer bo 4. julija osrednja gorenjska proslava v počastitev 20-letnice ljudske revolucije.

Včeraj smo mlade planince in tabornike z Gorenjske srečali približno ob 10. uri pred spomenikom v partizanski vasi Kokri. Do tod so naredili že okoli 100 kilometrov poti. Kot so nam povedali je bil to najtežji del 450 kilometrov dolge poti, ki jo bodo prehodili preko gorenjskih vrhov in mimo znanih krajev iz NOB.

Ze prvi dan, v soboto 17. junija, so prišli proti večeru na Veliko planino, kjer je bila 1939. leta V. državna konferenca SKOJ, ki ji je prisostvoval tudi Ivo Lola Ribar.

Na Veliki planini so prenočili,

naslednji dan v nedeljo pa nadaljevali pot preko Korošice, Kamniškega sedla, Kotličev, Turske gore, Dolgih podov, preko Kalškega grebena do Krvavca. Tu so spet prenočili. Včeraj zjutraj so se že zgodaj podali na pot, in sicer s ciljem, da dosežejo še isti dan Dom pod Storžičem. Na tej poti so se ustavili tudi pri spominskem obeležju padlim borcem II. grupe odredov v Davovcu. Ob 10. uri dopoldne smo jih prestregli mi, ravno ko so prišli do spomenika na Kokri.

Srečno pot sta mladim, ki so se podali na res težko in dokaj nevarno 450 kilometrov dolgo pot,

Planinci in taborniki na partizanski kurirski poti

Mnogi menijo, da se je sprlo Diemovega nasilja politični vpliv Vietkong močno okrepil in ima danes 10 tisoč dobro izvežbanih gverilskih borcev, ki praktično nadzorujejo večji del države, medtem ko je Diemova vojska s približno 200 tisoč mož gospodar le na mestih in cestah.

TE DNI PO SVETU

Se vedno so precejšnja nasprotja glede sestave konference, na kateri bodo razpravljali o razoročitvi. Obe strani se strinjata, da bi število članic morali razširiti na izvenblokovske države.

PRIJATELJSTVO MLADIH

K. M.

Debela črta označuje partizansko kurirsko pot planincev Kamnik-Poljane (k poročilu na 1. strani)

GLAS BRALCEV

Ali je pralnica namenjena zaposlenim ženam?

Rada bi opozorila na veliko pomanjkljivost pri servisni pralnici na Ravnah v Trzinu.

Razumljivo je, da smo tako kot povsod drugod, tudi v Trzinu — na Ravnah težko pričakovali ureditev servisne pralnice, posebno še zato, ker je bilo v zadnjem času na Ravnah zgrajenih veliko novih stanovanj.

Ker si je večina prebivalcev pralnice zelo želela, je Bombažna predilnica in tkalnica v Tržiču v ta namen odstopila stanovanje v novem bloku.

Ko so bila dela za ureditev pralnice še v teku, smo se vse zaposlene žene zelo veselile, saj smo pričakovale, da nam bo v veliko pomoč.

Pralnica je res začela obratovati v lepo urejenem prostoru, toda žal smo kmalu lahko dobili vtis, da je namenjena bolj tistim ženam, ki ne hodijo v službo, kot pa zaposlenim.

Verjetno si ne morete misliti, odkod ta trditev. Na vratih pralnice namreč visita dve tablici z napisom:

Perilo izdajamo v petek in soboto
od 7. do 12. ure.

Ko človek prečita ti dve tablici, se mora vprašati, kako je s to pral-nico: ali je namenjena razbreme-nitvi zaposlenih žena ali ni.

Mislím, da bi se tudi v tej pralnici dalo tako urediti, kot je urejeno v nekaterih drugih pralnicah, katerih se ne spomnim, komu je

njihova pomoč potrebna in tudi namenjena.

Gelca Perko, Tržič

Jože Cernigoj, tajnik stanovanjske skupnosti Ravne, nam je v razgovoru o pomanjkljivosti, ključne nam je opisali, navedel več vzrokov in lahko smo povzeli takle odgovor:

Na območju stanovanjske skupnosti Ravne stanujejo predvsem delavci, ki so zaposleni v Bombažni predilnici in tkalnici. V tovarni pa delajo v treh izmenah in je zato v skoraj vsaki družini v popoldanskem času kdo doma. Perice, ki so zaposlene v tej predilnici, stanujejo v njeni neposredni bližini in so pripravljene sprejeti perilo tudi v popoldanskem času, če ga stranka zaradi zaposlenosti ni mogla prinesiti depoldan. Na sejah sveta stanovanjske skupnosti so že nekaikrat govorili tudi o možnosti, da bi bila pralnica vsaj nekaj ur tedensko odprta tudi popoldne, vendar je vse kazalo, da prebivalci ne čutijo te potrebe, ker na nobenem množičnem sestanku še ni bilo o tem govorja. Prav tako bi bile perice same pripravljene prihajati na delo že ob 5. uri zjutraj, saj bi tako omogočile ženam, da bi mimogrede ko bi šle na delo, prinesle perilo.

Iz tega je torej razvidno, da bodo čas za sprejemanje in oddajanje perila radi spremenili, seveda če bo več tamkajšnjih prebivalcev to želelo.

Priprave za pohod na Poljane

Z zadnje seje Sveta za turizem in gostinstvo pri ObLO Jesenice

Prva noč v Trstu

PO SPOMINIH PODPOLKOVNIKA MATIJE SUHADOLNIKA - LUKA, KOMANDANTA VDV BATALJONA, KI BO KRENIL IZ RADOVLJICE

Ena izmed šestih partizanskih enot, ki bodo 2. julija krenile na 100 km pohod proti Poljanam iz raznih krajev Gorenjske, je tudi bataljon VDV (vojaška državna varnost). Ta se bo sestel v Radovljici. V Ribnem se bo združil s Cankarjevim bataljonom, ki ga bo vodil Stane Kersnik in bosta skupno šla preko Kroke in Jamnika v Dražgoše, od tam pa naslednji dan preko Jelovice v dolino Save Bohinjke in na Poljane.

Bataljon VDV bo vodil podpolkovnik Matija Suhadolnik - Luka. On je bil ves čas vojne pri varnostni službi in se spominja mnogih veseljih pa tudi tragičnih dogodkov iz tistih časov.

Na Gorenjskem so se postopoma izoblikovale 4 čete VDV. Te so bile razvrščene od bohinjskega kota do Zirov in Domžal. Petega maja 1944 pa je bil iz teh čet na Martinj vrhu svedčano ustanovljen VDV bataljon. To je bila posebno izbrana vojaška enota: v njem so vzdržali samo pogumni borci. Vsi so bili komunisti ali člani SKOJ. Bili so sami domačini z Gorenjske, tako da so se zmeraj znašli in poznali steze oziroma ozemlje, na katerem so bili.

Naloga teh enot ni bila zgolj v boju proti sovražniku, marveč da z orožjem ščitijo in branijo važne objekte in pridobitve revolucije. S tako nalogo je bataljon krenil poleti 1944 z Gorenjske na Primorsko. Prva njihova večja preizkušnja v novih krajih je bila na Oblakovem vrhu (med Idrijo in Tolminom), kjer so morali v zaščito štata IX. korpusa in mnogih ranjenec sprejeti boj z močno nemško kolono.

Bataljon se je zatem ustalil na Banjski planoti vse do odhoda proti Trstu pred osvoboditvijo. Večkrat so se spopadli s četniki ali Nemci. Tako so imeli dvakrat hujše boje v Lokovcu, enkrat so

se hudo spoprijeli s četniki v Smarju pri Vipavi itd.

Najbolj živi pa so Suhadolniku ostali spomini iz Trsta. Njihov bataljon je med prvimi protifašističnimi enotami prišel v Trst, in sicer 30. aprila 1945 ob 9. uri zvečer. Vsega je bilo v bataljonu 186 borcev. Toda bili so oboroženi do zob z avtomatičnim orožjem. Puške niso nosil nihče.

Njihova glavna naloga je bila, da preprečijo nemškim in drugim silam, da bi uničevali javne objekte. Zlasti so zavarovali Občino, se stanje vse od meseca marca ni bistveno spremenilo, čeprav se je nekaj le naredilo, vendar ne toliko, kolikor bi se lahko in kolikor smo pričakovali. Z njim so se strinjali tudi ostali člani sveta. Iz razprave povzemam, da obstoja resna bojazen, da se bodo vsa dela zavlekla v pozni jesenski ali zimski čas ter da se je treba odločno zavzeti, da se terenska dela opravijo čimprej. Da bi se gradnja turističnih objektov v gornjesavski dolini poživila, je svet sprejel sklep, da bo skušal preko pristoj-

Stanje v mestu je bilo napeto. Borci VDV so z ognjem prisilili zdaj to zdaj drugo skupino k predaji. V vsaki ulici je bilo presenečenje. Tako so že tisto noč odkrili in razorožili kakih 700 četnikov, gestapovcev in pripadnikov drugih umikajočih se tolp.

Okrog polnoči so dobili prvo zvezo z zaledjem. To je bil štab IV. armije. Ta se je iz Kopra približevala Trstu. Zjutraj so prišli v mesto. Borci bataljona VDV so se z njimi pozdravljali in marsikdo je jokal od same sreče. Prav tako je bilo ganljivo srečanje z borci IX. korpusa.

Nemci v Corrono pa niso hoteli slišati o predaji. Njihovi oficirji so odgovarjali, da SS ne poznajo predaje. Umaknili so se v podzemne prostore in sumljivo čakali. Naši so jih ukanili. Razbili so jim vodovodno napeljav in jih v teh skrivajskih potopili.

Cez dva dni, ko je bilo v Trstu že vse mirno, ko so bile že znova odprte trgovine in gostišča, so v Trst prišle tudi zavezniške enote. Tako je bilo takrat v Trstu.

-L. c.

Soudeležba bo potrebna

KAJ JE Z GRADNJO TURISTIČNIH OBJEKTOV V GORNJESAVSKI DOLINI?

Na zadnji seji sveta za turizem in gostinstvo pri Občinskem ljudskem odboru Jesenice, ki je bila prejšnji petek, so razen predloženega dnevnega reda razpravljali tudi o gradnji turističnih objektov v gornjesavski dolini. Člani sveta so obravnavali tudi osnutek odloka o poslovnem času gostinskih podjetij in gostišč, nadalje predlog o združitvi gostinskega podjetja Javornik z gostinskim podjetjem Pošta Jesenice, nekatere nove predpise za gostinstvo in tekoče gospodarske zadeve.

Pred odhodom na dnevni red seje je ljudski poslanec Maks Dimnik predlagal, da naj svet razpravi tudi o gradnji turističnih objektov v gornjesavski dolini. Poudaril je, da gradnje oziroma priprave potekajo prepočasno, saj stanje vse od meseca marca ni bistveno spremenilo, čeprav se je nekaj le naredilo, vendar ne toliko, kolikor bi se lahko in kolikor smo pričakovali. Z njim so se strinjali tudi ostali člani sveta. Iz razprave povzemam, da obstoja resna bojazen, da se bodo vsa dela zavlekla v pozni jesenski ali zimski čas ter da se je treba odločno zavzeti, da se terenska dela opravijo čimprej. Da bi se gradnja turističnih objektov v gornjesavski dolini poživila, je svet sprejel sklep, da bo skušal preko pristoj-

nih organov odpraviti vsaj nekatere objektivne težave.

Člani sveta so razpravljali tudi o odloku o poslovnem času gostinskih podjetij in gostišč. Bili so mnenja, da se gospodarskim organizacijam predpise le minimalni delovni čas, medtem ko bi gostinska podjetja po potrebi lahko sama podaljševala, nikakor pa ne krčila.

V razpravi o predlogu odloka za združitve gostinskega podjetja Javornik in gostinskega podjetja Pošta so nekateri poudarjali, da taka združitev ni umestna, ker Pošta nima sredstev za modernizacijo gostinskih lokalov na Javorniku. Ker pa je bila ta združitev sklep delovnih kolektivov obeh podjetij, je svet združitve potrdil.

Svet za turizem in gostinstvo je

na zadnji seji obravnaval tudi nekatere nove predpise za gostinstvo ter predlagal, da se davek na poslovni sklad ne poveča, čeprav je to dopustno. Razpravljali so tudi o možnosti za pavšalizacijo privatnega sektorja v gostinstvu.

Na petkovi seji je svet obširneje proučil tudi predlog soudeležbe pri adaptaciji zgradbe gostinskega šolskega centra na Bledu. Po tem predlogu naj bi jeseniška občina prispevala v ta namen 8 milijonov dinarjev, s čimer pa se svet za družbeni plan in finance ni strinjal. Ker pa so v občini Jesenice potrebe po gostinskem kadru zelo velike, saj jih ima od 233 gostinskih delavcev kar 211 komaj nižjo šolo, so bili člani sveta za turizem in gostinstvo soglasni, naj svet za družbeni plan in finance to zadevo ponovno obravnava.

Med preostalimi točkami dnevnega reda je svet na petkovi seji zavrnil prošnjo Ljubljanskih mlekarj za točenje alkoholnih pijač v mlečni restavraciji ter dodeliti okrepčevalnico na kopališču v upravljanje Zavodu za vzdrževanje športnih objektov.

Reorganizacija strokovnega šolstva v kranjski komuni

Trije centri

ZA STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE KADROV

Jutri, v četrtek 22. junija, bodo odborniki Občinskega ljudskega odbora Kranj na ločenih sejah razpravljali in sklepali tudi o ustanovitvi treh šolskih centrov za strokovno izobraževanje kadrov. Po predlogu sveta za šolstvo ObLO bi namreč v Kranju ustanovili šolski center za kovinsko in elektrotehnično, tekstilno in mlekarsko predelovalno stroko.

Ukrepi za ustanavljanje šolskih centrov so prvi uspešni koraki v smislu resolucije Zvezne ljudske skupščine o izobraževanju strokovnih kadrov. Ako prilagodimo besedilo resolucije na gospodarstvo v kranjski občini, ugotovimo, da ima ta aprično razvite industrije vse pogoje in pravice za ustanavljanje šolskih centrov, kar kaže zahteva gospodarstvo teko-

mune. Nesmiselno je, da bi se morali bodoči tehniki še nadalje izobraževati v Ljubljani, če pa ima Kranj možnost, da lahko organizira tako šolo, ki bo vzgajala tak kader, kot ga potrebuje kranjska industrija.

Šolski center za kovinsko in elektrotehnično stroko bi vzgajal kvalificirane in visokokvalificirane kovinarje in električarje. V sklopu centra bi poslovala tudi tehniška šola za strojno in elektrotehnično stroko, prirejala pa bi tudi občasne tečaje za specializacijo in kvalifikacijo ter za usposabljanje vodilnega kadra v tovrstni industriji kakor tudi v obrti.

Razen dveh poklicnih šol, to je šole za kvalificirane in visokokvalificirane kadre tekstilne industrije ter šole za izobraževanje kvalificiranih in visokokvalificiranih kadrov oblačilne in pletilske stroke, bo v okviru tekstilnega šolskega centra tudi srednja in višja tehniška tekstilna šola ter dopisna šola za specializacijo tekstilnih kadrov.

Mlekarski šolski center pa bi pooblaščen izobraževati kvalificirane mlekarje in tehnike ter prirejal občasne tečaje za strokovno vzgojo mlekarskih delavcev.

PROSTOVOLJNE DELOVNE AKCIJE NA PLAVŽU

Jesenice - KO SZDL Plavž na Jesenicah oziroma njegova gospodarska sekcija je pred dnevi organizirala prostovoljno delovno akcijo za ureditev Plavža. Najela je tudi lastne delavce za izdelovanje robnikov. Do sedaj je na prostovoljnih akcijah sodelovalo 28 ljudi, ki so opravili 78 prostovoljnih delovnih ur. Gospodarska sekcija ima predvidena še nadaljnja dela za ureditev Plavža. Povečala se je že z vsemi podjetji, ki so po dograditvi blokov pustili razne barake, nezasete apnene jame, gradbeni material in podobno, da bodo to v najkrajšem času odstranili, večino ureditvenih del naseja pa bodo opravili s prostovoljnimi delom. Sredstva, ki jih bodo na ta način dobili, so namenili za nadaljnja ureditvena dela, ki jih ne morejo opraviti brez strokovne pomoči gradbenih podjetij.

GOSPODARSKE VESTI

Indeksi cen v mesecu maju. Po podatkih jugoslovanske gospodarske statistike se je indeks cen industrijskih proizvodov v mesecu maju le malenkostno zvišal, in sicer samo za 0,3 odstotka. Zvišale so se samo nekatere cene izdelkov lesne industrije, industrije obutve ter živilske industrije.

V Makedoniji že žanjejo. Te dni so v nekaterih južnejših krajih Makedonije že prišli žeti pšenice, medtem ko so z žetvijo začeli že končali. Kot predvidevajo, bo letos največji hektarski donos pšenice v Makedoniji in to na socialističnih stavcih in to na socialističnih stavcih.

lističnih posestvih, kjer so pridelali dvignili predvsem z agrotehničnimi ukrepi.

Za obnovo gozdov. V Oteševu je bilo prejšnji teden končano dnevno posejevanje o obnovi nedonosnih in izkoristljivih gozdov. Strokovnjaki so bili soglasni v tem, da je treba pospeševati obnovo gozdov z ekonomsko bolj rentabilnimi vrstami dreves in z urejanjem plantažnih nasadov.

Nova tovarna panel plošč. V Rožaju v Crni gori so dogradili tovarno panel plošč, gradbenega mizarstva in ladijskega poda. Tovarna, ki bo pričela obratovati 1. julija, bo opremljena z najmodernejšimi stroji in bo zaposlovala 160 ljudi.

Se precejšnje možnosti za povečanje trgovinske izmenjave. V Beogradu se je končalo zasedanje jugoslovansko-indonezijske komisije za trgovinsko izmenjavo. Na zasedanju so ugotovili, da so bili do sedaj v trgovinski izmenjavi doseženi že zelo dobri rezultati, kljub temu pa obstojajo možnosti za še nadaljnje povečanje. Predvsem bi bilo treba skleniti dolgoročni gospodarsko-trgovinski sporazum, po katerem bi jugoslovanska industrija sodelovala pri izpolnjevanju osemetnega gospodarskega razvoja Indonezije.

Posvetovanje o cenah električne energije. Na Ohridu so prejšnje dni razpravljali ekonomisti jugoslovanske elektroindustrije o vprašanju cen električne energije. V razpravi je prevladalo mnenje, da bi kljub nekaterim nerešenim problemom v elektroindustriji zvišanje cen električne energije neugodno vplivalo na življenjsko raven potrošnikov kakor tudi na proizvodnjo v nekaterih gospodarskih panogah.

Pot, po katerih bodo peljala motorna vozila na Poljane (skica k glanku na zadnji strani)

Življenje in delo jeseniških obrtnih podjetij

ŠTIRJE SERVISI

AVTOSERVIS GRADI NOVE PROSTORE — POVPRASEVANJE PO ŠTEDILNIKIH — ENOFAZNE ELEKTRIČNE MOTORJE — STRANKE SO ZADOVOLJNE

Z besedo Jesenice je neolčljivo povezana tudi Zelezarna, metalurški kombinat s 14 milijardami dinarjev narodnega dohodka na leto in s sedem tisoč zaposlenimi. Za senco tega velikana pa se neopazno skriva 15 obrtnih podjetij, ki skupaj z zasebnimi obrtjo ustvarijo letno 456 milijonov dinarjev narodnega dohodka. To je torej le 3 odstotke tega, kar ustvari Zelezarna, ali z drugimi besedami, ako bi hotela biti obri vsaj po dohodku enakovredna Zelezarni, bi moral družbeni plan občine Jesenice obravnavati okrog 500 obrtnih podjetij.

Toda kljub temu ta mala obrtna podjetja niso nepomembna. Prav zato smo se odločili, da vam bomo v naslednjih stvkih skušali prikazati vsaj delček iz življenja in dela teh podjetij. Ker pa nismo mogli obiskati vseh obrtnih gospodarskih organizacij, vam bomo okrat predstavili le štiri, in sicer Avtoservis, Kovinoservis, Elektrotehnični servis ter Komunalni servis (torej štiri »servise«).

Avtoservis, ki je danes med največjimi obrtnimi podjetji v jeseniški občini, obstoja že vse od leta 1948, vendar predvsem šele v zadnjem času vidno napreduje. To podjetje se je razvilo iz majhne in skromne delavnice v dokaj močno gospodarsko organizacijo, ki se razen s popravilom motornih vozil ukvarja tudi z mestnim potniškim prometom.

Sedaj razpolaga Avtoservis s skupno 26 avtomobili, od tega je osem avtobusov. Prav pretekli teden so nabavili novo motorno vozilo TAM-4500. Razen rednih prog v mestnem prometu je Avtoservis ta mesec uvedel tudi posebne turistične proge. Vse do septembra bo redno vsako nedeljo vozil avtobus z Jesenic preko Bleda v Krmo do kočje železničarjev, prav tako pa bodo avtobusi podjetja Avtoservis vozili tudi na progi Jesenice-Vrata.

Avtoservis je vključen tudi v turistično agencijo Izletnik. Zato smo povprašali predstavnika podjetja, kaj meni o delu te agencije. Povedal nam je, da bi bilo delo Izletnika dosti bolj uspešno, ako bi imel na Jesenicah svojo poslovalnico, katero pa bo, če bo šlo vse po sreči, s 1. julijem tudi dobil.

In še nekaj, kar je važnejše. Avto servis gradi tudi svoje lastne delovne prostore. Del teh, garaže, ki so delno spremenjene v delavnice, bodo služile svojemu namenu že čez nekaj mesecev, medtem ko ostala dela potekajo bolj počasi, ker podjetju primanjkuje denarnih sredstev. Za celotno gradnjo bi namreč potrebovali pribli-

no 200 milijonov dinarjev. V neposredni bližini garaž oziroma delavnice pa bodo v perspektivi zgradili tudi upravno stavbo.

Zaneslo nas je tudi v Kovinoservis, v obrtno podjetje, utesnjeno za tovarniškimi objekti Zelezarne. Prvo vprašanje! Kako in kaj delate, koliko ljudi zaposluje in koliko dohodka ustvarite? Zvedeli smo, da so s poslovanjem podjetja še dokaj zadovoljni, bavijo pa se s ključavnicaškimi deli, opravljajo vodovodne instalacije, kleparska dela in podobno. Proizvodnjo ovirajo prostori, zato jih bodo še letos povečali. V podjetju je zaposlenih nad 30 ljudi, ki bodo po planu za letošnje leto ustvarili nekako okrog 35 milijonov dinarjev narodnega dohodka.

Pred kratkim so v Kovinoservisu nabavili novo stružnico, za katero je moral podjetje odšteti kar 4 milijone dinarjev. Vendar pa se ta investicija kljub temu izplača, saj bo nova stružnica znatno olajšala nekatere delovne postopke.

Se nekaj moramo omeniti. Vsekar je za tako malo podjetje zanimivo in obenem pohvalno, da se kupci za štedilnike, ki jih izdelujejo v tem podjetju oglašajo ne samo z Gorenjske in Ljubljane, temveč tudi iz Stajerske in drugih obrtnih slovenskih krajev. Po kvalitetni izdelavi štedilnikov je to podjetje, takrat se zasebna last, zaslovelo že pred vojno, delovnemu kolektivu pa je uspelo to tradicijo obdržati. Razen štedilnikov izdelujejo tudi bočice, v zadnjem času pa so pričeli popravljati tudi kompresorje. V

Kovinoservisu so nam pokazali tudi izredno lepo izdelano peč na žaganje, ki je, če smo si prav zapomnili, patent tehničnega vodja tega podjetja.

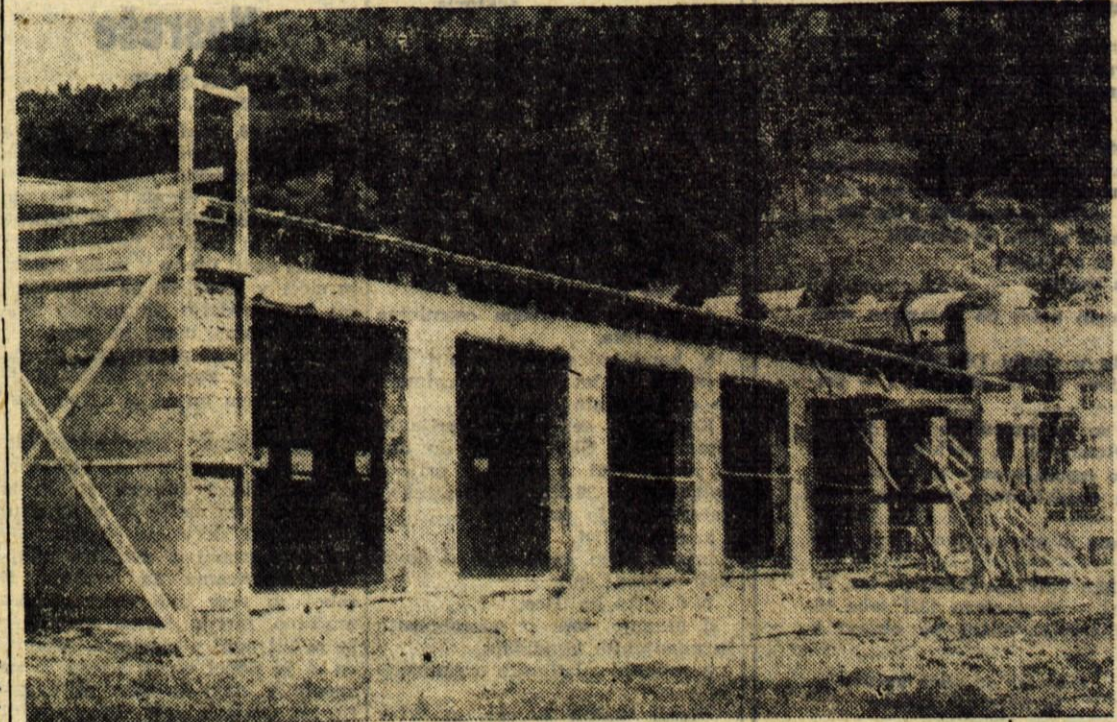
Tudi v Elektrotehničnem servisu smo se ogledali. To je eno izmed najmlajših obrtnih podjetij v ožjem delu mesta Jesenice, saj je bilo ustanovljeno šele pred dvema letoma. Podjetje opravlja predvsem usluge in zaposluje v javnici približno 20 ljudi, po planu za letošnje leto pa naj bi ustvarilo deset milijonov dinarjev narodnega dohodka.

S prijaznim mojim smo se pogovarjali kar v delavnici, kjer nam je povedal, da so z delom in proizvodnjo zadovoljni, potrebovali pa bi nekaj milijonov dinarjev kredita, primanjkuje jim tudi prostorov. Vse do sedaj so večino namo popravljali le razne električne predmete, zadnje čase pa računajo tudi na to, da bi izdelovali enofazne električne motorje. Se nekaj nam je zaupak mojster

v Elektrotehničnem servisu na Jesenicah. Povedal nam je, da imajo včasih več ali manj težav tudi s preskrbo materiala, predvsem instalacijskega.

Se v Komunalni servis smo pogledali, v podjetje, ki zaposluje približno štirideset delavcev, od teh samo tri moške. V sklopu podjetja imajo pralnico in čistilnico. Pralnice se poslužuje že nad 800 gospodinj z Jesenic in okolice. V kratkem bodo pričeli za Zelezarno tudi s pranjem delovnih oblek. Ljudje so z uslugami zelo zadovoljni, ker je perilo hitro in lepo oprano in konec koncev je tudi cena še dokaj zmerna.

Prav tako kakor pralnice, se tudi čistilnice poslužuje veliko ljudi. Zato ima podjetje na Bledu, v Mojstrani in v Bohinju posebne zbiralnice, kjer lahko prebivalci oddajo perilo oziroma obleko, ki bi jo radi očistili. Zmogljivosti tako v pralnici kakor tudi v čistilnici kljub velikim potrebam v glavnem še zadostujejo.

Jesenjski Avtoservis bo kmalu dobil nove prostore

MALI OGLASI

PRODAM

Podjetje »Vino Kranj« v Kranju ima v prodaji sode ležake z litražo od 1000 do 3000 litrov. Ostale informacije pri upravi podjetja 2498

Zgradbo s še nedokončanimi gradbenimi deli prodam. Zgradba je namenjena za gostišče ali okrevališče, nahaja se na idilični točki med Kranjem in Skofjo Loko. Predvsem priporočamo podjetjem in ustanovam. Naslov v oglašnem oddelku 2500

Prodajam prašičke po 6 tednov stare. Suha 12, Kranj 2507

Prodajam dobro ohranjeno kosilnico. Hafner Valentin, Zabnica 14 2508

Prodajam skoraj nov original Puch roller 150 cm s prevoznimi 6600 kilometri. Ogled popoldan. Srednje Bitnje 82 2509

Prodajam kravo s prvim telikom. Voglje 45, Senčur 2510

Prodajam bele piške. Jelenčeva št. 23, Primorek, Kranj 2511

Prodajam 300 kom. zidne opeke in sod smole. Naslov v oglašnem oddelku 2512

Prodajam moped »Colibri« s prevoznimi 2000 kilometri in kolo »Puch California«. Ljubno 50, Kranj 2513

Prodajam Fiat 1100, tip 49, cena ugodna. Cesta Staneta Zagarja 32, Kranj 2514

Prodajam motorno kolo DKW 350 cm v zelo dobrem stanju. Sutna št. 9, Zabnica 2515

KUPIM

Kupim travertino težji les 4 do 5 metrov dolgo. Naslov v oglašnem oddelku 2516

Kupim električni motor 5,5 do 7 KM. Ponudbe oddati v oglašni oddelku 2517

Kupim hrbtno škropilnico do 30 litrov. Bertonec Vinco, Zgornja Dobrava 4, Kamna gorica 2518

OSTALO

Trgovsko podjetje Knjigarna »Simon Jenko« Kranj obvešča vse cenjene odjemalce, da bo zaradi beljenja poslovnih prostorov trgovina zaprta 23. in 24. junija

Izid velikega nagradnega žrebanja Prešernove družbe

(Žrebanje je bilo dne 15. junija 1961)

DOBITKE PREJMEJO:

Avto Citroen — Spacel — srečka štev.	32.842
Moško kolo — srečka štev.	24.523
Moško kolo — srečka štev.	29.177
Zensko kolo — srečka štev.	55.634
Zensko kolo — srečka štev.	17.386
Tranzistorski radijski aparat — srečka štev.	16.484
Tranzistorski radijski aparat — srečka štev.	58.659
Radijski aparat — srečka štev.	40.941
Radijski aparat — srečka štev.	13.370
Sesalec za prah — srečka štev.	28.612
Električni štedilnik s pečnjakom — srečka štev.	18.339
Zapestna ura — srečka štev.	11.510
Zapestna ura — srečka štev.	48.079
Električni brivski aparat — srečka štev.	55.695
Električni rešo na dva grela — srečka štev.	21.851
Električni hladilnik z regulatorjem — srečka štev.	10.128
Lonec »Ekonom« — srečka štev.	07.584

Praktična darila — srečke štev.

05.924	63.117	05.917	48.834	02.969
16.411	59.840	55.867	04.410	45.449
38.906	91.487	44.486	34.228	52.008
95.687	21.763	24.454	72.865	16.481
92.064	80.159	89.486	24.091	71.624
52.221	47.530	02.996	52.475	32.607

Knjižne nagrade: vse srečke, ki se končujejo na ...281 ali ...067. Lastniki izžrebanih srečk naj prevzamejo darila v upravi Prešernove družbe, Ljubljana, Erjavčeva 14 a, najkasneje do 15. avgusta letos, ko bo srečkam potekla veljavnost.

Prešernova družba

Registracija motornih vozil OBVESTILO

Občinski ljudski odbor Kranj, oddelk za občo upravo in notranje zadeve obvešča vse lastnike motornih vozil, da bo redna letna registracija motornih vozil po naslednjem vrstnem redu:

Dne 26. 6. 1961 — avtobusi
Dne 27. 6. 1961 — tovorni avtomobili do 3 tone nosilnosti
Dne 28. 6. 1961 — tovorni avtomobili nad 3 tone nosilnosti
Dne 29. 6. in 30. 6. 1961 — osebni avtomobili Fiat 600
Dne 1. 7. in 5. 7. 1961 — ostali osebni avtomobili
Dne 6. 7. 1961 — traktorji in prikolice
Dne 7. 7. 1961 — specialna vozila

Razpored registracije motornih koles bo objavljen naknadno.

Vozila se bodo registrirala v stavbi Občinskega ljudskega odbora Kranj, Tavčarjeva ul. 43, soba št. 7 — pritičje.

Tiskovine za registracijo so na razpolago pri AVTO-MOTO društvih v Kranju, Senčurju in Cerkljah, katere bodo tudi opravljala pravilno izpolnjevanje tiskovin.

Pridržujte se po datumih objavljenega vrstnega reda registracije motornih vozil.

Taksa za cestni sklad ostane nespremenjena in se plačuje po obstoječih predpisih.

Lastniki motornih vozil lahko vplačajo takso po tar. št. 61 ZUT v stavbi OBLO Kranj — Tavčarjeva 43/I soba 16. ne glede na vrstni red registracije, takoj po objavi v »Glasu«.

Oddelk za občo upravo in notranje zadeve

Zirovnica: 21. junija italijansko-francoski film ANA IZ BROOK-LYNA

Dovje: 21. junija italijansko-francoski film ANA IZ BROOK-LYNA

Kropa: 22. junija avstrijski film SLEPI POTNIK ob 20. uri

Radovljica: 21. junija nemški barvni film PREPROSTO DEKLE ob 18. in 20. uri, 22. junija nemški film PRED SONCNIM ZAHODOM ob 20. uri, 23. junija ameriški barvni film NA NABOJU NI IMENA ob 20. uri

Skofja Loka »SORA«: 20. in 21. junija ruski film MUMU

Kamnik: 21. junija nemški barvni film MAZURKA LJUBEZNI ob 20. uri, 22. junija isti film ob 17.15

Duplica: 21. junija francoski film MEGRE POSTAVLJA ZANKO ob 18. uri, 22. junija isti film ob 20. uri

Kranj »STORZIC«: 21. in 22. junija italijanski film ZALJUBLJENI ob 16.18.10 in 20.20 ter matineja ob 10. uri

Letni kino »PARTIZAN«: 21. junija angleški film POLKOVNIK IN JAZ ob 20.30. uri

OBJAVE

SOLSKO-PEDAGOŠKI SEKTOR Gumarskega razvojnizobraževalnega centra Tovarne gumijevih izdelkov »SAVA« Kranj razpisuje

35 UČNIH MEST ZA POKLICNO IZOBRAŽEVANJE MLADINE

1. Izobraževanje na teh učnih mestih bo dalo mladini poklicno izobrazbo I. stopnje, ki jo izdaja 2-letna Gumarska šola. Učenci te šole se bodo namreč specializirali po svojih željah in potrebah tovarne za tele poklice:

- pripravljalce polproizvodov,
- izdelovalce avtopnevmatik,
- izdelovalce velo- in moped-pnevmatik,
- izdelovalce prešanih izdelkov na etaznih prešah,
- izdelovalce tehničnih izdelkov.

2. Po zaključnem šolanju na I. stopnji sklene Tovarna gumarskih izdelkov »SAVA« z absolutni delovno razmerje in jim omogoči proizvodno delo v skladu s poklicno izobrazbo. Po preteku najmanj 2 let proizvodnega dela je najboljšim izmed teh dana možnost nadaljnega poklicnega izobraževanja na I. stopnji, t. j. v Tehniški gumarski šoli, kjer se absolutni specializirajo za nekatera delovna mesta v gumarski industriji.

3. Stroški šolanja in oskrbnine v Domu gumarske šole (vključno delovna obleka in obutev) ne bremenijo učencev. Poravnava jih z redno mesečno nagrado v znesku 8000 din. Učenci, ki lahko živijo izven internata, pa so deležni 3000 oziroma 4000 din mesečne nagrade v vsakem letu šolanja.

Poleg tega se učencem izplačujejo še posebne mesečne nagrade za pokazane uspehe pri praktičnem in teoretičnem poučevanju v zneskih do nekaj tisoč din.

4. Pogoji za sprejem (29 je moških in 6 ženskih delovnih mest):

- zaključena 8-letna osnovna šola,
- starost od 15 do 17 let,
- zdravniško spridevalo obratne ambulante tovarne »SAVA«,
- pogodbeno obveznost, da bo absolvent šole sklenil in ostal najmanj 2 leti v delovnem razmerju s tovarno »SAVA«.

5. Razpis je veljaven do 15. junija 1961. Interesenti naj predložijo vodstvu solsko-pedagoškega sektorja v Kranju, Stara c. 25, lastnoročno napisano prošnjo, zaključno spridevalo, rojstni list in mnenje mladinske organizacije na šoli. Prošnje lahko predložijo tudi že pred izdajo zaključnega spridevala, vendar jih predložijo potrdilo ravnateljstva šole o ocenah pri zadnjih redovnih konferencah.

Od 15. do 20. junija bodo zdravniški pregledi, o katerih boste posebej obveščeni in za katere vam bo vodstvo solsko-pedagoškega sektorja povrnilo prevozne stroške.

Vodstvo solsko-pedagoškega sektorja

GIMNAZIJA v Skofji Loki bo tudi v šolskem letu 1961/62 sprejela večje število novih učencev in objavlja s tem namenom naslednji

RAZPIS

1. Gimnazija v Skofji Loki razpisuje vpis učencev v I. letnik, 2. Gimnazija v Skofji Loki bo sprejela v šolskem letu 1961/62 v I. letnik 70 učencev.

Splošni pogoji razpisa:

- a. uspešno dovršena osemletna osnovna šola,
- b. kandidati ne smejo biti starejši od 18 let (posebne primere bo obravnavala komisija).
- Kandidati se morajo prijaviti gimnaziji v Skofji Loki do dne 27. junija 1961 s pisмено prijavo, kolkovano s 30 din državne takse, kateri morajo priložiti:
- a. rojstni list,
- b. zaključno spridevalo o dovršeni osnovni šoli,
- c. dijaško knjižico,
- d. mnenje šole o sposobnostih in nagnjenjih kandidata,
- e. mnenje mladinske organizacije.

Otroci padlih borcev in žrtev fašističnega terorja naj priložijo

ELRA včeraj, danes in jutri

Prehod v industrijo

PREUSMERITI PROIZVODNJO — DOVOLJ STROKOVNO OSPOSOBLJENIH LJUDI

Leta 1960 280 milijonov dinarjev celotnega dohodka in 120 zaposlenih, po planu za letošnje leto 332 milijonov dinarjev celotnega dohodka in 140 zaposlenih. Spet številke. Da, z njimi smo vam predstavili elektrotehnično podjetje ELRO v Skofji Loki, ki je eno izmed največjih obrtnih podjetij v škojloški občini.

Elektrotehnično podjetje ELRA v Skofji Loki je manj poznano podjetje, čeprav se s svojimi izdelki pojavlja po vsem jugoslovanskem tržišču. Če velja za vso škojloško industrijo, da se je razvila iz popolnoma obrtne dejavnosti, velja to tudi ELRO, katerega je danes statistično število obrtna gospodarska organizacija, čeprav kaže že dobro mero industrijskih značilnosti.

ELRA je imela svoje prve delovne prostore v starem Koširjevem mlinu. Njen asortiman proizvodnje je bil precej širok, kar je značilno za obrt. Z leti pa se je podjetje krepilo, dobilo je nekdanje samostanske prostore in jih preuredilo v tovarniški objekt. Danes zapostuje ELRA, kakor smo že uvodoma omenili, 140 delavcev in ustvari letno približno

100 milijonov dinarjev narodnega dohodka. V perspektivi namerava ELRA spremeniti proizvodnjo. Do sedaj je podjetje izdelovalo usmerjenike, svetilnike, spajkala in elektromehanske sestavne dele. Ker pa ELRA dobiva čedalje bolj industrijski značaj in ker industrijska proizvodnja ne pozna širokega proizvodnega asortimana, se bo podjetje v svoji proizvodnji preorientiralo. To ji priporoča tudi letošnji družbeni plan škojloške občine, ki določa, da naj podjetje skrajša proizvodnjo svetilk in usmernikov, poveča pa proizvodnjo spajkal in elektromehanskih sestavnih delov za elektrotehniko.

Proizvodnja v ELRI dobiva torej iz dneva v dan bolj industrijski značaj. Pri ELRI nas je presenetilo tudi dejstvo, katerega

nismo pričakovali. Verjetno marsikdo misli, da se mora podjetje boriti s precejšnjimi kadrovskimi težavami, kar je problem vseh obrtnih podjetij. Vendar v ELRI ni tako, celo obratno. Obrtni način namreč zahteva strokovno široko razgledanega delavca, torej takega, ki obvlada več vrst dela, medtem ko industrijska proizvodnja, v katero prehaja elektrotehnično podjetje ELRA, potrebuje le ozko specializiranega človeka; te pa podjetje več ali manj že zaposluje.

V ELRI smo se pozanimali tudi za to, kako se njihovi izdelki uveljavljajo na tržišču. Po direktorjevih besedah povzemamo, da prodaja poteka še dokaj ugodno. Imajo celo dva trgovska potnika, razen tega pa ELRA prodaja oziroma dela v kooperaciji s številnimi drugimi tovarnami.

Podobno, kakor po ostalih podjetjih, je tudi v ELRI obratno pomanjkanje obratnih sredstev, prav tako pa so tudi dolгови kupcev zelo porasli. Zato mora podjetje vsa nerazporejena sredstva, ki jih ima po zaključnem računu za leto 1960, uporabljati kot obratna sredstva.

S prehodom na industrijski način proizvodnje bo morala ELRA najti artikel, ki ga bo lahko serijsko izdelovala in ki ga na našem tržišču še vedno primanjkuje. Če bo to delovnemu kolektivu uspelo, seveda ob pomoči in razumevanju družbenih organov, se bo čez leta pojavila ELRA na seznamu industrijskih podjetij, ki izdelujejo elektrotehnične predmete.

Plenum občinskega komiteja LMS Jesenice

O šolskih problemih

Jesenice — Te dni je bil na Jesenicah redni plenum Občinskega komiteja Ljudske mladine Slovenije. Na plenumu so največ govorili o nekaterih šolskih problemih, predvsem kakšni so letošnji učni uspehi na jeseniških šolah in kakšne so potrebe po štipendijah za naslednje šolsko leto. Plenumu so prisostvovali tudi predstavniki jeseniških podjetij, Občinskega ljudskega odbora Jesenice ter vsi ravnatelji in direktorji jeseniških šol.

Ta teden so imeli na Jesenicah tudi skupni sestanek, in sicer sekretariat Občinskega komiteja mladine in Izvršni odbor Občinskega odbora Socialistične zveze na Jesenicah. Na sestanku so se pogovorili o novih gospodarskih ukrepih pri nas.

Na Občinskem komiteju LMS se že pripravljajo na naslednji plenum Občinskega komiteja LMS, ki bo 27. junija in bodo na njem govorili izključno o ideološki vzgoji mladih.

M. Z.

Dr. Justina Vernikova in pomožno zdravstveno osebje pregledujejo malega pacienta

prijavi še potrdilo Zveze borcev z zračnice in ga odnesla naprej. V primeru, da se bo prijavilo za razpis večje število kandidatov, bo razpisna komisija izvedla sprejemne izpite iz materniščine in po izbiri kandidata iz matematike ali tujega jezika.

O izidu razpisa bodo kandidati obveščeni na skupnem sestanku, ki bo v sredo, 28. junija ob 9. uri, v prostorih gimnazije. Učencem izven Skofje Loke sta hrana in stanovanje zagotovljena v Dijaškem domu.

GIMNAZIJA V SKOFJI LOKI

Nesreče

V VALOVIH SAVE JE IZGINIL

Kranj, 20. junija — Zadnje dva dneva sta marsikoga zamikala, da si je poiskal kopalnice in se odšel kopat. Skoda je le, da kranjsko kopalnišče še ni odprto. Zato so si morali najbolj vroči kopalci najti uteho v naših rekah, in sicer v Kokri in na Savi. Včeraj in v nedeljo jih je bilo največ na Kokri, manj na Savi. Tod nihče se ni zavedal, da sta obe reki pri kopanju lahko usodni, predvsem mrzla in deroča Sava.

Prav zaradi nepremišljenosti pri kopanju je včeraj ob 14.30. uri v Savi utonil 10-letni B. P. iz Zgornjesavske ceste 10 v Kranju. Omenjeni deček se je takoj po kosilu odpravil s svojima mlajšima sestricama na kopanje. S seboj je vzel tudi avtomobilsko zračnico, morda zaradi tega, ker še ni bil več v plavanju. Zračnico si je našel okrog telesa in se spustil v vodo na Savi pri naselju na Gorenji Savi. Prav zaradi deroče Save, ga je voda potegnila

SMRT NA VRVI
Kranj, 20. junija — Včeraj do-

M. Z.

PRAVNI NASVETI

H. I. Kranj
VPRASANJE: Ali imate pravico iz naslova socialnega zavarovanja, po zavarovanju, ki vam plačuje preživnino.

ODGOVOR: V skladu s 14. čl. Zakona o socialnem zavarovanju (U. L. FLRJ št. 51-52) imate vse pravice iz socialnega zavarovanja, dokler sprejemate preživnino.

I. R. Kranj
VPRASANJE: Sedanja zaposlitev je s presledki, po kolikšnem času boste upravičeni do otroškega dodatka.

ODGOVOR: V skladu s 27. čl. Uredbe o otroških dodatkih (U. L. FLRJ št. 36-55) boste upravičeni do otroškega dodatka po 20 mesecih zaposlitve v zadnjih 2 letih.

O. B. Jesenice
VPRASANJE: Opravljate priložnostno delo hišnika, ali se mora skleniti pisni sporazum.

ODGOVOR: V skladu s 11. čl. Zakona o hišnikih (U. L. LRS št. 38-59) se mora za priložnostno delo hišnika skleniti pisni sporazum.

B. V. Kranj
VPRASANJE: Po kolikem času polne zaposlitve imate vse pravice iz socialnega zavarovanja.

ODGOVOR: V skladu s 19. čl. Zakona o socialnem zavarovanju (U. L. FLRJ št. 51-54) imate vse pravice iz socialnega zavarovanja po 6 mesecih redne zaposlitve.

M. L. Jesenice
VPRASANJE: Ker sin zaradi bolezni ni mogel dokončati šole, ali bo upravičen do otroškega dodatka.

ODGOVOR: V skladu s 23. čl. Uredbe o otroških dodatkih (U. L. FLRJ št. 36-55) ker sin ni dokončal šole zaradi bolezni, bo še nadalje upravičen do otroškega dodatka.

O. Z. Jesenice
VPRASANJE: Ali se stanovanje vračuna v nagrado hišniku.

ODGOVOR: V skladu s 19. čl. Zakona o hišnikih (U. L. LRS št. 38-59) se stanovanje hišniku vračuna v nagrado.

M. E. Radovljica
VPRASANJE: Ker imate prekinitveno zaposlitev Vas zanima, do kolikšne oskrbnine ste upravičeni v času bolezni.

ODGOVOR: V skladu s 24. čl. Zakona o socialnem zavarovanju (U. L. FLRJ št. 51-54) ker niste zavarovani brez prekinitve 6 mesecev, vam pripada 60 % oziroma 70 % nadomestilo.

Trije visoki jubileji

Stoletnica ustanovitve 1. kranjske gimnazije - 60-letnica popolne gimnazije
60-letnica prve mature

V soboto, 26. junija, bodo praznovali v Kranju 60-letnico mature prvi arbiturienti leta 1898, obnovljene kranjske gimnazije. Večini Kranjčanov je gotovo neznan, da je bila pred 100 leti, to je 1861 ustanovljena v Kranju nižja gimnazija, ki je bila 1890. leta ukinjena in potem 1894. zopet

ustanovljena kot popolna gimnazija. Pouk pa se je pričel šele jeseni 1894 v dveh razredih in s postopno razširjenosti je leta 1900 postala gimnazija popolna.

Kako je bila ta gimnazija, namenjena predvsem Gorenjem, res potrebna, dokazuje dejstvo, da se je leta 1894 vpisalo v prvi razred 80 dijakov, v drugi razred pa 60. Od teh je preko vseh zaprek pri- jadrlo v osmi razred, ki je imel

leta 1900 skupaj 30 dijakov, le še 18 prvih drugošolcev.

Od prvih 30 osmošolcev kranjske gimnazije, od katerih jih živi danes še razmeroma visoko število - 11, je leta 1901 napravilo mature se je prijavilo 9 takratnih osmošolcev, ker je eden bolan, eden pa živi v inozemstvu. Od navedenih ima najstarejši 83, najmlajši pa 79 let in so že vsi upokojeni.

BODICE

Z mojim dopustom sem letos zaključil. Zakaj torej ni bilo prejšnji teden od mene nobene vestice o časopisu, je razumljivo in mi boste moj molk, upam, tudi oprostili.

Kje sem dopustoval in koliko časa, vam ne bom napisal. Nočem družinskih prepričkov. Veste, tokrat sem bil kar doma. Regres za dopust sem pripravil že precej prej kot sem šel lahko na letovanje in tako mi ni preostalo drugega kot - zabavljati doma!

Δ Vse kar je bilo, sva si z Marjano nekajkrat privoščila obisk filmskih predstav v kranjskem »Storžiču« ali »Svobodni«. Največ-

krat pa sem zaradi kranjske kulture zapustil dvorano precej razočaran. Nobena vsebina filma, niti najboljši igralec, mi ni ostala tako v spominu, kot z raznimi papirčki nastana dvorana po končanem predstavi. Le zakaj za takšne gledalce gradimo v Kranju novo kino dvorano? - sem se spraševal. Baraka je za takšne »kavbojce«, ne pa nekaj »noble«.

Δ Med mojim dopustom se je moja prijateljica iz Kamnika tudi nekajkrat oglasila. Prav zaradi nje sem imel z Marjano precej nerodnosti. Prej sem namreč pošto vedno dobival v službo in tako je tudi privatni del pisanja ostal med mano in mojo dobro znanko res samo osebna zadeva. Toda, to ni važno, pomembno je tisto, kar mi je pisala prijateljica.

Gre zato, da je v Kamniku sladoled po 15 dinarjev, v Domžalah in Ljubljani, kjer pravijo, da je vse dražje, pa le po 10 dinarjev.

Kamničani se naj kar potolažijo, sladoled je tudi v Kranju po 15 dinarjev. To pa pomeni le 50 odstotna podražitev v primerjavi z lanskim letom! Kaj bi se sekirali? Če se nobena druga zadeva ni podražila za 50 odstotkov, zakaj ne bi bil sladoled tisti, ki to zasluži? Še zlasti zaradi vročine, ki je zadnje dni izbruhnila.

Do prihodnjic na svidenje
Vaš Bodičar!

Filmske zanimivosti

Zgodba o ljubezni

Alessandro Blasetti snema zdaj po znanem filmu Evropa ponoči, ki smo ga gledali tudi pri nas, novi film, tokrat v Sovjetski zvezi. Njegov film bo pravzaprav antologija ljubezni - v Sovjetski zvezi snema tako ta znani režiser le droben izsek novega filma, ki nosi naslov - Vojak ali ljubezen.

Obvezni filmski pouk

Dva švicarska kantona sta pred nedavnim sprejela sklep, s katerim postaja pouk o filmu obvezen za vse zadnje razrede osnovnih šol. Kljub temu, da je švicarska filmska proizvodnja dokaj šibka, se s tem ukrepom ta dežela ur in turizma pridružuje nekaterim visoko razvitim deželam, ki so že uvedle tak pouk v šole (Francija, Italija, Belgija, Avstrija).

Mauriac ne sodeli več z Expressom

Veliki franc. književnik Francois Mauriac, ki je dobil za svoje literarno delo tudi največje priznanje - Nobelovo nagrado za literaturo, je pred časom zapustil znani parniški tehnik Express. Vzrok temu so različna gledišča uredništva in pisatelja do določnih vprašanj, še zlasti do vprašanja Alžirije.

Doslej več kot štirideset prijav

V prvih dneh julija se bo pričel v Moskvi filmski festival, za katerega sodijo, da bodo na njem predvajali rekordno število filmov; doslej je prijavljenih namreč že 40 filmskih del. Pa ne samo to, na filmskem festivalu bodo sodelovali tudi številni veliki filmski ustvarjalci, med njimi Giuseppe de Santis, Jean Gabin, Simone Signorette, Sophia Loren, Yves Montand in številni drugi. Jugoslavijo bo na festivalu zastopal črnogorski film »Nebeški odred«, eno glavnih vlog v filmu igra Milan Srdoč.

Bob Hope predlagan za visoko odlikovanje

Blizu sto ameriških senatorjev je pred kratkim predlagalo »Zlato medaljo ZDA« za znamenitega filmskega komika Boba Hopea. To odlikovanje dobe le posamezniki za izredne zasluge za državo. V svojem predlogu trdijo, da je Hope s svojim humorjem pomagal preganjati sovraštvo s tega sveta.

Ljubezen z dvajsetimi leti

Francois Trufaut, ki je brzkone eden največjih ustvarjalcev francoskega »novega vala« in katerega 400 udarcev smo gledali tudi pri nas, je posnel novo delo, ki nosi naslov »Ne streljajte na pianista«.

Pred nedavnim pa je pričel snemati tudi film »Ljubezen z dvajsetimi leti« - film bo sestavljen iz posameznih epizod, ki jih bodo posneli po nekaterih velikih mestih.

Novi filmi na Gorenjskem

Prihodnje dni bodo na Gorenjskem vrteli nove filme, ki jih je kupilo v tujini podjetje »Zeta film«. Verjetno najpomembnejše delo med predvajanimi, bo ameriška glasbena komedija - Zizi. Film je režiral Vincent Minelli, v glavnih vlogah pa nastopajo znani filmski ustvarjalci. Drugi film je drama Čaj in simpatija. Film načenja številna vprašanja in bo najbrž všeč širokemu krogu gledalcev: glavno vlogo v filmu je

ZIZI

odlično zaigrala Deborah Kerr. Tretji pomembni film, katerih slike tudi danes prinašamo, je film »Kapo«. Zgodba filma se dogaja v koncentracijskem taborišču, kjer trinaestletna deklica Edith sreča jugoslovanskega zdravnika, političnega zapornika. To delo je izdelal »Lovčev film« skupaj z italijanskimi filmskimi ustvarjalci.

KAPO

Redki gostje

ORKESTER BOJANA ADAMIČA V KRANJU

V četrtek, 22. junija ob 20.30, bo v letnem kinu Partizan (ob slabem vremenu v kinodvorani Storžič) KONCERT ZABAVNIH MELODIJ orkestra RTV iz Ljubljane pod vodstvom Bojana Adamiča. Omenjena prireditelj je nagrada mestu Kranju kot zmagovalcu v tekmovalstvu »Poznaš svoj domači kraj«. Razen priznanega plesnega orkestra bo nastopilo osem solistov - pevcev, in sicer Marjana Deržaj, Rafko Inčević, Bebi Jurković, Marko Novosel, Lilijana Petrovič, Tihomir Petrovič, Djordje Marjanovič in Majda Sepe.

Razstava Vladimirja Lamuta

V Prešernovi hiši v Kranju razstavlja od preteklega četrta dalje akademski slikar Vladimir Lamut svojo grafiko in pa risbe, ki so nastale ob njegovem popotovanju po Belgiji. Razstava bo odprta do ponedeljka, 26. junija. Poleg tega sta v Mestnem muzeju v Kranju te dni še dve razstavi, ki bosta po predvidevanjih odprti do konca junija. V zgornjih prostorih razstavlja reprodukcije velikega francoskega impresionista Claudea Moneta. Razstavljenih je blizu 50 reprodukcij. V spodnjih prostorih - v kleti - pa so razstavljene grafike poljskih mojstrov na temo - Auschwitz!

-J. K.

Koncert jeseniškega komornega zbora v Kropi

V okviru žebjarskega dneva in v počastitev 20-letnice vstaje je minulo nedeljo priredil komorni zbor jeseniške Svobode slavnostni koncert, in sicer v Sindikalnem domu v Kropi. Zbor je s svojim programom narodnih pesmi naših narodov in predvsem narodnih pesmi tujih narodov navdušil poslušalce in dal lep prispevek k še lepši izvedbi žebjarskega dneva. Zal je, da so se uspešnega koncerta udeležili le maloštevilni Kroparji. Mar Kropa res ne zmore več kot 60 poslušalcev?

Tretja številka Belega lokvanja

Pred dnevi so učenci osnovne šole na Bledu izdali 3. številko svojega dijaškega glasila Beli lokvanj. Posvečena je jugoslovanskim pionirskim igram in 20-letnici vstaje. V prvem delu lista MOJ KRAJ V REVOLUCIJI pišejo pionirji in mladinci po pripovedovanju starejših zanimive partizanske dogodivščine. V drugem delu MI IN NAS KRAJ poročajo o svojem delu in uspehih ter pišejo o dogajanju v njihovem kraju. Med prispevki v rubriki PRIPOVEDUJEMO VAM - PRISLUHNI, vzbujajo največjo pozornost potopis O, CE BI BIL RES!... Nova in zanimiva je v tej številki rubrika IZ UREDNIŠKEGA MALHE. Nekaj pa je namenjenega za dobro voljo in smeh. - Zal pa je 3. številka izšla z zamudo in zaradi tehničnih težav tudi brez ilustracij, čeprav so jih mladi ilustratorji dovolj pripravili. Kljub temu pa se je nabralo gradiva za 26 strani velikega formata.

Tudi pionirji osnovne šole Borisa Zvana v Gorjah so pred nedavnim izdali svojo 1. številko glasila. V njej priobčujejo predvsem partizanske zgodbe po pripovedovanju, poročajo zanimive dogodke iz partizanskih dni, pa tudi nekaj iz njihovega sedanjega okolja ter življenja in dela.

DOKUMENTI DOKUMENTI DOKUMENTI

AUSCHWITZ 30

Dnevnik taboriščnega zdravnika

V plinski celici krematorija leže trupla na kupu. Ljudje »Posebne komande« jih že perejo in vlačijo pred peči.

V svojo sobo slišim, kako drdrajo dvigala, kako treskajo vrata. Nenadoma plane v sobo vodja plinske komande. Brez sapa mi pove, da so med trupli našli še živo štirinajstletno dekletce.

Pograbilam svojo zdravniško torbico in dirjam z vodjo v plinsko celico. Ob steni leži, napol pokrito s trupli, golo dekletce. Nezavestna je, hrope. Ljudje »Posebne komande« so zbegani, vsi iz sebe so! Nekaj neverjetnega! Doslej se še nikoli ni zgodilo, da bi iz plinske celice prišel kdo živ. S skoro mrtvega telesa deklice odstranim trupla. Zanesem jo v sosedno sobo, kjer se »Posebna komanda« preoblaci za svoje težko delo. Dekletce - morda ima petnajst let - položim na klop, vzamem brizgalko iz torbice in ji dam v nadlaktico tri injekcije. Ljudje pokrijejo ledenomrzlo telo z debelim plaščem. Eden teče v kuhinjo po vročega čaja ali juho. Vsi bi radi pomagali, vsi mislijo na svoje otroke. Naši naporji so uspešni. Deklico streše krčevit kašelj in iz sebe vrže debelo kepo sluzi, nato odpre oči in strmi v strop. Napeto opazujem vse življenjske pojave. Dihanje postaja globlje, hlepeče vsesavajo pljuča, razdražena od plina, sveži zrak. Po utripanju žile sodim, da so injekcije začele delovati. Trajalo bo še nekaj minut, preden se dekletce popolnoma zave. Na njen fini obrazek se zopet vrača življenje in barva, oči postajajo jasne. Presenečeno nas ogleduje. Njen pogled potuje od enega do drugega. Nato spet zapre oči.

Ne ve še, kaj se je zgodilo z njo. Njena zavest je še motna. Morda se spominja tovornega vagona, ki jo je pripeljal sem. Na dolgo vrsto ljudi misli morda, na svetlo dvorano, kjer so se vsi morali sleči. Na to, kako se jih gole potisnili v prazen prostor, kako je v strahu iskala mater, svojce... Kako se je nenadoma stemnilo, kako jo je dušilo v grlu, kako se je zgrudila... Na konec se gotovo ne spominja.

Dekletce postaja živahnejše. Glavo dvigne, razprostre roki, pogleduje na levo, na desno. Nato se spaci njen obraz v nemi grozi. Naglo me pograbi za ovratnik plašča in ga krčevito oprime ter se skuša dvigniti. Položim jo nazaj, toda vedno znova se dviguje in hoče sesti. Hud živčni zlom ji stresa telo. Le počasi se spet pomiri. Negibno leži tu, po licih ji polze neme solze, ne ihtenja, ne vzdihla ni iz njenih mladih prsi.

Tiho, tolažeče ji prigovarjam. Šele čez čas dobim odgovor na svoja vprašanja. Iz Sedmograške je. Šestnajst let stara. Deportirali so jo s starši vred.

Deklica pije vročo mesno juho. Ljudje »Posebne komande« so ji nanosili vsega, karkoli so mogli, toda ničesar ji za sedaj še ne dovolim zaužiti. Dobro jo pokrijem in ji naročim, naj poskuša nekoliko zaspati.

Moja preudarjanja prehitvejo drugo drugega. - Posvetujemo se. Zdaž šele se pojavlja najtežje vprašanje: kam z deklico? Tu ne more ostati, to je več kot gotovo. Krematorij. »Posebna komanda«. Kaj naj počne tu šestnajstletno dekletce?

Dolgo časa nam ni dano premišljati. Oberscharführer Muffeld je že na svojem običajnem kontrolnem obhodu. Ko pride mimo odprtih vrat in nas vidi stati v gruč, vpraša, kaj se je zgodilo. Preden moremo odgovoriti, je že opazil deklico. Pomignem ostalim, naj me puste samega z Muffeldom. Poskusiti hočem, kar se zdi nemogoče.

Trije meseci skupnega življenja v krematoriju so ustvarili med nama nekake človeške odnose. Pri najinih pogostih srečavanjih sem mogel ugotoviti, da Muffeld nenavadno ceni moje strokovno znanje, posebno kar zadeva obdukcije. Večkrat mi je to že pokazal. Ve tudi, da je dr. Mengele, človek, ki v taborišču vse trepetja pred njim, moj predstojnik. V očeh Muffelda je dr. Mengele velik učenjak. Delo v secirni dvorani je v prid nemški medicinski znanosti.

DOKUMENTI DOKUMENTI DOKUMENTI

Charles McCormac

34

BEG IZ SINGAPURA

Naslednje jutro smo se zbudili že zgodaj ob trušcu, ki so ga delali domačini v kampongu. Ko smo zajtrkovali, je vstopil starec, pogledal na Roya, potem pa zapil pogled vame.

»Oditi morate!«
»Toda kaj bo z mojim prijateljem? Ne more se premakniti.«

»Vaš prijatelj je že boljši. Oditi morate.«
Ostro sem ga pogledal, da bi morda ugotovil, zakaj se je naenkrat tako spremenil.

»Nam lahko poveš, kod naj hodimo?«
»Če hočete priti na Javo, morate najprej v Oasthaven.«

»Kaj pa Japonci?«
»Skomignil je z rameni.«

»Ne sprašuj ga več,« je zamrmral Don. »Ne bi rad, da bi pokazal vso svojo umazanost.«
Starec sem se vljudo, kolikor mi je pač šlo od srca, zahvalil za njegovo gostoljubnost in malo pred poldnevom smo se spet odpravili na našo neskončno pot. Prvih nekaj milj smo hodili po ozki stezi, ki je vstric z obalo vodila proti vzhodu. Od morja je pihljaj hladen vetrič, ki nas je osvežil in nam vival novih moči. Te pa smo tudi potrebovali, kajti morali smo menjaje nositi Roya. Opotekli smo se, pogosto nam dolgo počivali in tako nisimo prišli daleč. Popoldne je rahlo prišlo in ob koncu tega dne, ki je bil eden najbolj žalostnih, kar sem jih doživel, smo naleteli na previs pod stožčasto skalo in se tu utaborili za noč. Roy se je od časa do časa zavedel. Utulil sem, da umira.

»Don, sem zašepetal, « tako ne moremo več. Če se predamo, bo Roy vsaj deležen zdravniške pomoči in morda bomo ostali trije pozneje spet lahko pobegnili.«

Toda Roy me je slišal.

»Kakšno zdravniško nego pa mi lahko nudijo ti rumeni hudčiji?« je slabočeno zašepetal. »Bajonci v trebuh. Raje poskusim srečo z vami.«

Tako je tudi ostalo. Bil je hraber človek. Tisto noč ga je spet mučila vročina. Nismo mu mogli pomagati, razen da smo bdeli ob njem in gledali, kako brezupno lovi sapo in kako se premočen od znoja trese v vročini. Njegova koža je bila ob dotiku kot razbeljena.

Ob zori je bil še živ. Ostal sem pri njem. Don in Skinny pa sta se odpravila iskat hrano. Pogledal sem iz našega skrivališča proti zamegljenemu morju. Nikjer jadra, ne žive duše. Don se je vrnil z nekaj sadeži in prigriscem korenin, ki smo jih oprali v morski vodi. Takrat pa sva zaslišala vzklik in zagledala Skinnyja, kako prihaja ob obali in se hedasto reži, z njim pa je bilo temnelaso, jedro in privlačno kitajsko-javansko dekle kakih osemnajst let. Obledela je bila v črne svilene mlače in prepasano srajco.

»Izgubil je glavo, ko je staknil to krilo,« je zašepetal Don.

»Poglejta, kaj sem našel,« se je muzal Skinny. »Za vraga, kako jo boš pa le jedel?« je zamrmral Don.

»Ime ji je Li-Tong. Skinny ni bil prav nič v zadregi. »Našel sem k jo na obali.«
»Obrnil sem se k dekletu. «Od kod si?«
»Neodolno je pokazala na obalo, potem pa se nasmešila Skinnyju, ki je bil videti kot neroden mladenič, ko predstavlja družini svoje prvo dekle. Stopil sem k njej in pokazal na Roya.

»Ta mož je hudo bolan. Ali lahko dobimo v tvojem kampongu zdravila?«
»Skomignila je z rameni.«

»Mogoče.«
»Lahko grem s teboj in jih poiščem?« se je uslužno ponudil Skinny.

»Ne, ti cepec boš ostal tu,« ga je nahušil Don. »Pa poskusimo,« sem rekel. »Vsi bomo šli.«
Vzdignili smo Roya in sledili dekletu vzdolž obale. Po kakih dveh miljah smo prišli do značilne domačinske ribiške vasi; kočice so stale na dolgih

bambusovih kolih nad vodo, pod njimi pa so bila razprostrta mreže, v katere so se ob plimi ujele ribe. Tokrat sprejem ni bil posebno prijateljski. Domačini so se zbirali v gruč in nas sumljivo ogledovali, ko smo sledili dekletu proti središču kamponga. Tam smo položili Roya na tla in ga obstopili. Li-Tong je izginila v eno izmed večjih koč.

»Kar pri miru bodimo,« sem zamrmral Don. »Tukaj moramo počakati. Naslednji korak je njihov.«

Cez nekaj minut se nam je približalo šest mož s čunjami okrog ledi. Na čelu je stopal starejši domačin, ob njem pa je drobila Li-Tong. Priklonil sem se in pozdravil domačina, kot je bila navada.

»Pozdravljen, tuan.«
»Od kod ste?«
»Iz Medana.«

»Zakaj ste šli tako daleč na jug?«
»Radi bi prišli na Javo.«
»Zakaj ste prišli sem? V večjih pristaniščih je mnogo lažje.«

»In mnogo Japoncev tudi, tuan.«
»Ste Angleži?«

Spomnil sem se, da je njegova hči mešanica staršev, pa sem se odločil za majhno zvijačo. »Moji prijatelji so Angleži, jaz pa sem Evroazijec.«

»Zakaj bi radi prišli na Javo?«
»Moje ljudstvo je tam.«
»Zakaj ne potuješ sam? Tvoji prijatelji ti bodo samo v napoto.«

»Tuan,« sem rekel, »ti morajo biti resnični prijatelji. Umri bi zame, kot so umrli tudi ostali moji prijatelji.« Spomnil sem se korana. »Mar ni prerok rekel, da so dobri prijatelji tako dragoceni kot bogastvo vsega sveta?«

Predirno me je pogledal.
»Dobro si rekel. Ostani tu, če želiš, toda opozarjam te, da nas mogoče obiščejo japonski vojaki. Vsi naši možje, ki ne ribarijo, morajo delati za Japonce.«

»So plačani za svoje delo?«
»Da.«

»Potem bom tudi jaz delal in plačal za svoje prijatelje.«

»Se ne bojiš?«
»Zakaj bi se? Japonci ne ubijajo Evroazijcev.«

»Dobrodošli torej v moji hiši.«
Obrnil se je in pomignil, naj gremo z njim. Peljal nas je v razmajano kočico iz bambusa, dva domačina pa sta nesla Roya v drugo kočico. Vprašal sem starca, ali bodo poskrbeli za bolnika.

»Storil bomo vse, kar bomo zmogli,« mi je zagradil. »Toda odkar so prišli japonski hudčiji, nas naš zdravnik več ne obiskuje.«

Predem smo se pripravili za noč, sva z Donom odšla v Rovevo kolibo in tam našla dve domačinki, ki sta mu vivali v usta gosto tekočino, podobno rjavkasti zelenjadni juhi. Zaužil je dve žlici, a koj vse izbruhnil. Sklonil sem se nadenj in ga vprašal, kako se počuti. Imel je polno čelo, oči pa so mu postale steklene. Zelo smo se bali zanj. Pogotilni je slino in zašepetal s tihim, odsotnim glasom, da je »O. K.«.

Drugo jutro se je kamajda še zavedel v deliriju je venomer nekaj mrmral.

Toda moral sem misliti tudi na druge stvari, zato sem se pred svitom pridružil skupini 15 delavcev domačinov, ki so delali pri Japoncih. Kazalo je, da nas bodo zaposlili pri gradnji obalne ceste. Našo šestnajstletno dekle je vodil že na prvi pogled bedasti japonski narednik.

Hodili smo okoli dve milj, preden smo prišli na odprti svet, kjer je bilo delajo kakih sto možkih. Kopali so široke in globoke jarkove ter v bambusovih košarah odnašali zemljo. V senci razmajane kočice je sedel japonski komandir. Opazoval sem ga. »Ta je tvoj,« sem pomislil.

Toda zdelo se mi je, da se moram najprej javiti za delo pri predelavi, visokem dobrodrušnem domačinu. Pogledal me je, pogledal preč in me potem spet ošinil s pogledom. Rekel sem mu, da se pišem Oehlus in da sem bil zaposlen kot nadzornik na posvetu Tapakkandi (v okrožju, ki je severno od Medana). Upal sem, da se bom s te ugodbo izmazal, če bom imel posebno srečo.

»Dežela na koncu sveta«

Preteklo nedeljo je Kropa praznovala »Kovaški dan«, ki ga je pripravilo kropsko turistično društvo. Ves dan so v Kropi, tako kot pred pol stoletja, kovali na naklih žebje in kuhali oglje. Stevilni turisti, ki so prihajali od vsepovsod, so bili ob vsem kar so videli prijetno presenečeni. Zato lahko brez kakršnihkoli pomislekov zapišemo, da si takih prireditev še želimo.

CAS SE JE PREMAKNIL

Jutro je bilo modro in zeleno; modro od jasnine in zeleno od krošenj dreves. Pot, ki je šla sprva navkreber, je postala zložna. Na Dobravi sem povprašal za pot. Dolgi hrbti Jelovice so bili spokojni, le po rebrih so se kradoma trgale jutranje meglice. To, pravo junjsko jutro je vse dišalo po svežem senu. Pot je zavila na vzvod mimo košatih orehov in se samo nekaj korakov kasneje zlija v asfaltno cesto, po kateri sem krenil »deželo na koncu sveta« nasproti.

Danes je nenavaden dan, čas se je premaknil za pol stoletja. Stari osiveli kovači, ki jim je žareče železo leta in leta žgalo oči, so segali po kladivih in nakli, prašina in zdolgočasena od ogledovanja turistov; so zapela. Pela so, kot tolikokrat skozi čas in kovala tisto železo, ki se je iz dolgih palic spreminjalo v žebje. Tako so ves dan v starem vigencu Vice, ki je edini ohranjeni vigenc v Kropi, kovali. Pesem kladiva se je zlivala z ritmom Zupančičeve Željarske.

Vidite, tako je bilo včasih tedi. Tako, od štirih do ene – od osmih do treh so kovali v vigencih v stari Kropi močje, žene, otroci in fantje. V teh vigencih so jedli in pili, doživljali svoje svetle in tamne dni, zibali otroke in jedli. Todi, med železom in iskrami so rasti novi mladi ljudje in vsi so kovali, kovali svoje žebje in dan, ki se je v mladosti pričel, ni iz dneva v dan prinašal nič novega, kakor blodeče iskre izpod kladiva in ostre konice žebjev. In dan, ki se je v mladosti pričel, je trajal teden, je trajal mesec, leto in leta...

Danes je bilo drugače. Zopet so zvenela nakla in zopet so rdeče iskre blodele v temo izpod kladiv in napolnjevale skupaj z zvonom starodavni vigenc. Gostje, ki so prihajali od vsepovsod so se v mislih vračali v stare čase – »v dobre stare čase«. Kropa je bila zopet Kropa izpred 50 let ali več, ko so tu kovali žebje, ladijske zakovice in številne druge kovaške izdelke in jih potem tvorili širom po svetu. Kljub temu pa, tokrat niso kovali vsega kot včasih.

sih, so kovali žebje vseh vrst; take »na pet žlakov, jebre, planinčarje, kamelarje«, kdo bi vedel vsa tista pisana imena, ki so jih bili povedali. Mojster Danijel in njegov pomočnik Anton sta kovala »kamelarje«. Te vrste žebjev so kovali in tvorili na vzvod, kjer so jih uporabljali za počkovanje kamel. Stala sta vsak na svoji strani nakovala, ki mu to pravijo »nakvel«. Ko je mojster Danijel vzel iz oglja, ki ga je razpihoval velik meh, dolgo razbeljeno palico in jo položil na »nakvel«, sta jo kovala vsak s svoje strani na koncu v ozko konico, jo prerežala nekaj centimetrov od načetega kraja in jo nato položila v posebno odprtino, kjer je kanček razbeljenega železa dobil svojo dokončno obliko – postal je žebelj. Tako sta kovala in se smejala in ko sem ju povprašal koliko sta jih nakovala včasih, sta mi povedala, da ves dan okrog 1000. Jernej je koval »ta tenke«. Te so svoje čase rabili, kakor mi je pripovedoval, za pribijanje skodel na hiše po Jelovici. Skodela so namreč ozko klane deske, s katerimi so pokrivali strehe. Tako so kovali skozi ves dan. Ko sem odhajal, je Danijel stopil k meni in mi prišepnil, da naj napišem še nekaj o Treziji. Baje je bila zadnja ženska v Kropi, ki je nosila »takšno«, to je leseno desčico, ki jo imajo privezano pomočniki na trebuhu in v katero udarjajo z ročnem kladiva, ko pomagajo kovati mojstru.

Zgoraj, ko sili dolina ostro v goro, so kuhali oglje. Velika ogljarska kopa je stala sredi jase in kadilo se je iz nje. Nad njo je bila ogljarska koča, pokrita s smrekovim lubjem, ob koči pa »kolperen«, kamor so hramili skuhanjo oglje. Tudi »lempa« je bila tu, to je namreč posoda, s katero so si prinašali vode. Ob kopi so stali trije oglarji in Janeza sem povprašal kako je bilo včasih, ko so žgali oglje po Jelovici in kako se pripravljali takale kop. Pripovedoval mi je, da so svoje čase skuhanj mnogo oglja v teh krajih, da pa ga zdaj že dolgo ne kuhajo več. Kopa pa se pripravljatale: Bukovino ali smrekovino so naložili v krogu in pustili v

sredi odprtino, ki ji pravijo »strežnica«. Okrog drv so potem naložili smrečje – temu pravijo »grasa«. Vse to pa so pokrili potem s prstjo, le odprtino – »strežnico« so pustili odprto. Vanjo so naložili žerjavico in oglje, da se je kopa vžgala. Take kope potem različno dolgo gore – en teden, 10 dni, pa tudi več, če je kopa dovolj velika. Janez ima zdaj 63 let in se rad spominja tistih časov.

Takoj nad kopo pa stoji Slovenska peč – to je plavž iz poznega srednjega veka (14 stoletje). Ta plavž so odkrili povsem slučajno leta 1953, ko so gradili cesto. V tem plavžu so topili pred mnogimi leti 200 kilogramov železa deset do dvanajst ur. Celotno peč pa so morali hladiti potem še sedem dni. Izmenoma so strosili vanj 500 kilogramov rude in 600 kilogramov oglja. Pravijo, da je bilo to železo zelo dobro. Železo, ki so ga stopili, so potem skovali s težkim kladivom, ki so mu pravili »norec«. Razvlekli so ga v palice, nakar so ga prevzeli kovači v vigencih, ki so iz njega izdelovali žebje in jih potem tvorili v Furlanijo in Jadransko Primorje. Pa še to – včasih je imela Kropa dve fužini in okrog 20 vigencov. Danes je ohranjen samo eden. Vse to so ob kovaštem dnevu pokazali v Kropi, vse skupaj povežali s prijetno muzejsko dejavnostjo. Tako so spretne povedali ljudem o Kropi iz pred časov.

DEŽELE NA KONCU SVETA NI VEČ

To je okostje pravilice. Cas se je premaknil, a tokrat drugače. Ze ko sem prihajal, sem srečal Roka, že dolgo ga poznam. Zdalj ima 20 let. Prihajal je z gore blaten in truden in povedal mi je, da je danes navsezgodaj ustrelil srnjaka. Zdalj je doma, sicer pa študira v Ljubljani. Starejši tovariš, s katerim sva koracila v hrib od ogljarske kope, mi je mnogo pripovedoval o starih časih. Tudi Jern, ko sem ga povprašal, če se spominja Zupančiča, ki je hodil tedi, mi je vedel veliko povedati. Da, ljudje tedi veliko vedo o sebi in drugih. Ponosni so na svojo preteklost, na svojo sedanjost, na svojo prihodnost. Zdalj ne delajo več vse dni, kje neki! A razen tega – čas se je zares premaknil – zdaj študirajo, upravljajo... Tista Zupančičeva podoba – od štirih do ene od

osmih do treh, tisti Zupančičevi časi žarečih žebjev v očeh, so mimo. Človek – kovač, ki je tedi toliko stoletij koval žebje, je koval sebe. Pravzaprav ni čisto tako – stoletja je s kladivom bil ob nakli in to kladivo in to naklo mu je vrezalo gube v obraz, mu izžgalo oči, a ga tudi skovalo – skovalo v človeka. Ceste, ki so zvezale Kropo s svetom, številna prevozna sredstva – so podirle meje, dežele na koncu sveta, kakor so včasih rekli krajem tedi. To ni več dežela na koncu sveta. To je dežela, ki si kuje svoje kope dni. Zgodovina pa pripoveduje o človeku večraj, o človeku danes, in da slutiti o človeku jutri. Da, čas se je zares premaknil – včasih so ves teden porabili za 200 kilogramov železa, danes ga na Jesenicah priteče iz ene peči 60 ton. Cas se je zares premaknil. Ljudje odhajajo na morje, se vozijo z mopedi, se ukvarjajo s športom, lovijo ribe in upravljajo tovarne. Mladi sedajo zvečer na mladinske sestanke in spregovorijo o tem in onem, kakor odrasli, da, da, čas se je zares premaknil.

Odhajam, dan se je nagnil v opoldan. Odslej bom češče prihajal sem – rad imam ljudi, ki si kujejo skupno srečo. Odhajam, a v možganih še vedno kuje ritem kladiv, v očeh še vedno žareče železo, v mislih še vedno blodi Zupančičeva pesem od štirih do ene... od osmih do treh... so irate zelene... voda mehove nam žene...

JURE KOBAL

Željarska Kropa

Poostrene kazni naj bi spametovale vinjene voznike

„Dajte mi pištolo, da se ubijem!“

LANI JE BILO V KRANJSKEM OKRAJU ZARADI VINJENIH KORISTNIKOV CEST 70 MRTVIH – ODVZEM VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

»Ali sem jaz to storil? Dajte mi pištolo, da se ubijem.«

Tako se je zgrozil mladenič iz Kranja nad žrtvijo svoje brezobzirne vožnje z osebnim avtomobilom – žensko, ko se je peljala s kolesom proti domu. Podir jo je tako, da je odletela v zid hiše s tako silo, da je na mestu obležala mrtva. Mladenec se je tega zavedel, ko je bila ženska že mrtva.

Na cesti je zopet obležala žrtve optega vozača. To se je zgodilo letos aprila ponoči.

Skozi Cirče je divjal s traktorjem. Bil je vinjen, zato ga je premetavalo z enega konca ceste na drugega. Nasproti je mirno prišlo dekle, ki je peljala voziček. Traktorist se je zaletel v voziček, ženska pa je odskočila...

Spet smrtna nesreča! Vzrok: ALKOHOL.

To se ne zgodi samo voznikom amaterjem. Na listu, kjer so napisani povzročitelji nesreč, najdemo tudi poklicne voznike.

Na cesti II. reda Sp. Brniki – Senčur je poklicni voznik upravljal tovorni avtomobil. Prav zaradi tega, ker je bil vinjen, se je zaletel v obcestno drevo. Sovozača so morali prepeljati v ljubljansko bolnišnico, na avtomobilu pa je bilo za 100.000 dinarjev škoda.

Z malo pameti in večjo mero vestnosti prav gotovo vsega tega ne bi bilo.

Ali pa si oglejmo še tale primer: Ta mesec se je na cesti I. reda Kranj – Jesenice pomeči pripetila huda prometna nesreča, ki jo je povzročil že spet alkohol. Nepremišljeni voznik vpreznega voza je pustil konja z vozom pred gostilno, sam pa je odšel v lokal in dobil piščo kljub temu, da je bil že vinjen. Konj, navajen poti, jo je sam ubral proti domu.

V tem času sta se na cesti srečala dva avtomobila, ki sta po predpisu prižgala kratke luči. Na

cesti med njima pa je bil voz s konjem. Ta sploh ni bil opremljen s signalnimi lučmi in ga je bilo nemogoče videti. To je bil tudi vzrok, da je eden od obeh avtomobilov priletel v konja in v voz. Na vso srečo človeških žrtev ni bilo, toda škoda pa za okoli 500.000 dinarjev.

Temu je bil spet kriv alkohol, vinjeni voznik, ki se za žival in za voz sploh ni zmenil. Razen tega pa je na cesti I. reda v nočnem času sploh prepovedano voziti z vprežnimi vozili.

Se bi lahko naštevali iz kronike nesreč, koliko se je zgodilo smrtnih nesreč prav zaradi alkohola. Vsak je menil, ali ne bodo z ostrišimi ukrepi preprečili vožnje vsem vinjenim koristnikom cest, naj bodo to vozniki vprežnih vozil, avtomobilov, motornih koles ali koles.

Lani je bilo v kranjskem okraju od vseh nesreč kar 70 smrtnih, pri tem seveda večmilijonska škoda. Nesreče so postale družbeni problem.

Zato je bila lani na Oddelku za notranje zadeve pri odseku Okrajnega odbora v Kranju ustanovljena okrajna komisija za varnost in vzgojo v prometu. Podobne komisije so bile ustanovljene tudi po vseh gorenjskih občinah.

Vse te komisije so dosegle v vzgoji v prometu lep uspeh. Pripravile so po vseh krajih na Gorenjskem različna predavanja o prometu, po šolah so prirejale kolesarske krožke, predvajale razne poučne filme in podobno.

Vsa ta prizadevanja ljudi, ki delajo v omenjenih komisijah so precej pripomogla k bčutnemu

zmanjšanju prometnih nesreč.

Seveda predstavljajo danes naj večji problem v prometu vinjen koristniki cest. Prav ti povzročajo največ najtežjih prometnih nesreč.

- Stevilne nesreče, kjer je bčtroval alkohol, dokazujejo, dā se posamezni brezvestneži kaj malo menijo za nenehno pagadajo prometnih organov in njihovo preprečevanje, dā je na cestah potrebna disciplina. Zato se bodo morali posluževati precej ostrejših ukrepov kot doslej. Strah pred ostro kaznijo in hudimi posledicami bo prav gotovo pripomogel k vzgoji vseh uporabnikov cest, ne samo voznikov motornih vozil.

V kranjskem okraju imajo prometni uslužbenci že nalog, da bodo vinjenemu vozniku takoj odvzeli voziško dovoljenje. Prav tako bodo odvzeli voziška dovoljenja tudi tistim voznikom, ki ne bodo dovolili odvzema krvi, ker jih bodo prometni uslužbenci vodili kot vinjene. Za vse vinjene voznike motornih vozil in za ostale vinjene koristnike cest so kazni zelo poostriili in najhujšim primerom grozi celo pripor. Če bodo nekega voznika motornega vozila dobili vinjenega dvakrat ali trikrat zapored, potem mu bodo prometni organi odvzeli voziško dovoljenje doživiljenjsko.

Tako je tudi prav. Pri vsem moramo prometnim uslužbencem pomagati vsi državljani, da bi skupno preprečevali posledice, ki lahko nastanejo zaradi vinjenega koristnika cest.

M. Zivkovič

Gorenjsko atletsko prvenstvo

Kranjčani in Jeseničani

BLED – Preteklo nedeljo je bilo na Bledu prvenstvo Gorenjske v atletiki, ki so se ga udeležili vsi atleti in atletinje iz Kamne Gorice, Viseokega, Križ, Naklega, Selca, Zirova, Radovljice, Vogelj, Bleda, Jesenice in Kranja. Tekmovanje je trajalo več kot pet ur in so skoraj vsa prva mesta pobrali Kranjčani in Jeseničani.

Pri tem pa ne smemo pozabiti

na to, da nekateri tekmovalci iz drugih krajev Gorenjske prav nič ne zaostajajo za Kranjčani ali Jeseničani. Omenimo naj Peter nelo iz Zirova, ki je skočil v višino 173 centimetrov, Hočevar z Bleda je bil najboljši v teku na 100 m. Na tekmovalstvu je dober rezultat dosegel tudi Blenkuš iz Kranja v suvanju krogle, in sicer jo je sunil 14,30 m daleč.

Izidi so naslednji: – 100 m: inž. Zupan (T) 12,1; 1500 m: Gantar (T) 4:58,4; 3000 m: Florjančič (T) 9:32; višina: Peter nel (Ziri) 173 cm; daljina: Slivnik (Jes.) 630 cm; troskok: Poljanšek (Jes.) 12,16; kroglja: Blenkuš (T) 14,30 m; kopje: Finžgar (T) 48,51; hoja na 10 km: Vister (Jes.) 54:07,5; starejši mladinci – 100 m: Hočevar (Bled) 11,6; 1500 m: M. Hafner (T) 4:33,4; daljina: Ros (T) 624 cm; kopje: Poljanšek (Jes.) 49,08; višina: Zakelj (Ziri) 165 cm; mlajši mladinci – 100 m: Glajot (T) 11,7; 1000 m: P. Hafner (T) 2:57,9; višina: Pezdich (Rad.) 155 cm; članice – 100 m: Jamnik (T) 14,4; daljina: Papler (Jes.) 433; višina: Salmič (T) 130 cm; disk: Potočnik (Kam. Gorica) 21,15; mladinci – 200 m: Udovc (T) 29,2; 60 metrov: Savjovic (T) 8,9; kopje: Mežek (T) 26,65.

V pripravi na Poljane

Revija motorizacije

RATEČE, ŠENČUR, ŽABNICA IN ŽIRI IZHODIŠČA MOTORIZIRANIH KOLON – NA PARKIRNEM PROSTORU, KI GA PRIPRAVLJAJO ZA 500 MOTORNH VOZIL PREDVIDEVAJO, DA BO NAJVEČ VOZIL FIAT 600

Na pobudo Okrajnega odbora Ljudske tehnike se vsa avtomoto društva ter organizacije ljudske tehnike v okraju pripravljajo na propagandno vožnjo na Poljane nad Jesenicami v okviru proslave 20-letnice vstaje. 4. julija jutraj bodo krenile motorizirane kolone iz štirih krajev Gorenjske, kot kaže slika, in sicer iz Rateč po Gornjesavski dolini proti Jesenicam, iz Cerklja in Senčurja skozi Tržič in Begunje, iz Zabnice skozi Kranj in Radovljico ter iz Zirova skozi Skofjo Loko čez Jelovico na Bohinjsko Bistrico ter skozi Bled na Poljane. Udeleženci zadnje kolone bodo imeli najdaljšo in tudi najpompnejšo vožnjo, medtem ko bo najkrajša vožnja za udeležence iz Rateč.

Rateče, Senčur, Zabnica in Ziri pripravljajo za 500 motornih vozil, predvideno da bo največ vozov Fiat 600.

Kvalifikacijski nogomet

V MARIBORU - NA VSE ALI NIC

Jesenjski nogometaši so torej v nedeljo stopili na kvalifikacijsko prizorišče ter odigrali prvo tekmo za vstop v slovensko conisko ligo. Kot gostje so v srečanju sodelovali Mariborčani, ki so z veliko športne sreče, zlasti v drugem dejanju, priigrali neodločen rezultat, tako da imajo pred repizo, ki bo odigrana pod njihovo streho, več možnosti za napredovanje, kajti Kovinarji so doma v zadnjem času le malokdaj oku salili grenkobo poraza.

V nedeljo, 25. junija, igrajo Jeseničani s Kovinarjem povratno tekmo v Mariboru. Zanje bo to izredno težka naloga, saj morajo domaćine premagati, če hočejo doseči zaželjeni cilj. Obe moštvi imata sicer enak sistem igre (dolge podaje, raztegnjena hitra igra, okrepjena obramba z dvema srednjima krilcem, večino akcij po krilih), zato lahko pričakujemo dvoboj enakovrednih tekmecev. Če bo jeseniška napadalna petorica zaigrala odločneje, obramba pa bolj sistematično, potem tudi zmaga Jeseničanov ne bo veliko presenečenje in vstop v SCL zanje takorekno zagotovljen.

Veselo doživljate tudi za Gorenj-

ce je pripravil prvak Maribor, ki je v prvi kvalifikacijski tekmi s tremi goli premagal Mladost iz Zaboka (Hrvatska) ter s tem napravil uspešno kranjskem Triglavu, ki bo ostal v republiški ligi, če se Maribor uvrsti v II. zvezno nogometno ligo.

J. Z.

NAŠ RAZGOVOR

Ne samo Poljane

Ondaj smo poprosili za kratek razgovor sekretarja jeseniškega občinskega odbora za proslavo 20-letnice ljudske revolucije tovariša Antona Rebolja. Kljub temu, da bo letos osrednja proslava v počastitev te pomembne obletnice prav na Poljanah nad Jesenicami, bodo Jeseničani do stojno proslavili ta jubilej tudi z manjšimi prireditvami.

»Pravzaprav«, je začel tovariš Rebolj, »je že prejšnji mesec končan mladinski festival sodil v okvir proslav za počastitev 20-letnice ljudske revolucije. Po krajevnih odborih socialistične zveze pa smo ustanovili posebne odbore, ki so že sestavili program proslav. Pripomniti pa moram, da to niso kake večje prireditve, pač pa predvsem manj-

šega in krajevnega značaja.«

Nekje sem slišal, da ste tudi partizansko razstavo oziroma razstavo JLA pripravili v okviru proslav za počastitev 20-letnice ljudske vstaje. Ali nam lahko o tem nekaj več poveste?

»Da, res je. Z razstavo želimo, da bi naši mlajši ljudje, predvsem pa šolska mladina, dobila vsaj bledo sliko o težkih dnevih naše narodnoosvobodilne borbe in o razvoju JLA, ki kakor nekoč, tudi še danes čuva našo svobodo.«

Kako pa kaj s sredstvi?

»Vse priprave, čeprav manjše značaja, zahtevajo tudi denarna sredstva. Te pa ima slavši občinski odbor za proslavo 20-

letnice vstaje priložno okrnjene, zato se moramo boriti s precejšnjimi finančnimi težavami. Vendar upamo, da se bomo že kako prebili.«

In kaj nam lahko še poveste o prireditvah za počastitev 20-letnice ljudske revolucije?

»Razumljivo je, da bomo v letošnjem letu še posebno skrbeli za razna spominska obeležja, katere bomo obnovili in uredili njihovo okolico. Zelo verjetno pa bodo naša prizadevanja, kakor tudi prireditve same, izgledale zaradi velike proslave na Poljanah skromne, toda kljub temu upamo, da bomo dostojno proslavili ta jubilej«, je zaključil občinski odbor za proslavo 20-